

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

בפניי : כבוד השופטת, סגנית הנשיאה אלה מירז

התובעת : פלונית
ע"י ב"כ עו"ד שמעון סויסה

נ ג ד

הנתבע: פלוני
ע"י ב"כ עו"ד בן ציון ראם

פסק דין

מבוא

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
1. עניינה של התובענה הוא השבת כספים, אותם לטענת התובעת העבירה בדרכים שונות לנתבע כהלוואה, על רקע יחסיהם הזוגיים. התובעת העמידה תביעתה על סך 250,000 ₪ והיא עותרת לחייב את הנתבע להשיב ההלוואות הנטענות. במהלך בירור התובענה סכום ההלוואות הנטענות הלך והאמיר, ובסיכומיה העמידה התובעת את הסכום הנתבע על סך 452,057.5 ₪. טענתה המרכזית של התובעת היא שהנתבע הוליד אותה שולל וניצל את אהבתה אליו על מנת לקבל ממנה כספים רבים כהלוואה, תוך רמיה ומצג שווא כי אהבתו נתונה לה ובדעתו להינשא לה, ואף התחייב שישלב לה את כל ההלוואות שנטל לכאורה. עם סיום יחסי הצדדים התנער הנתבע מהתחייבויותיו כלפיה, ומכאן תביעתה.
- תמצית טענות התובעת**
2. טענות התובעת עלו באריכות במסגרת שלושה תצהירי עדות ראשית (סומנו ת/16), ת/26 ו – ת/36). נעמוד להלן על תמצית טענותיה.
3. את הנתבע הכירה בשנת 2011. הקשר הלך והתהדק לכדי קשר רומנטי, עד שהפכו הצדדים ל"בני זוג לכל דבר ועניין". התובעת סבלה וסובלת ממחלות כרוניות, תלויה בזולת ותחת השפעת תרופות חזקות. הנתבע הציג עצמו חסר אמצעים וניצל את מצבה הבריאותי ותלותה בזולת. הוא לווה ממנה סכומי כסף רבים והתחייב להשיבם בעתיד. הנתבע אף הבטיח לתובעת שיינשא לה בעתיד הקרוב. כל מעשיו היו לטענתה חלק מתכנית הונאה מתוכננת.
4. ניצולה התבטא עוד באלימות מילולית "ואף פיזית באופן תדיר". היא חשה תלות מוחלטת בנתבע וסירבה להתלונן. לבסוף אזרה אומץ והתלוננה נגד הנתבע במשטרה. הנתבע מנגד, התלונן נגדה על שמטרידה אותו. עוד הונה אותה הנתבע בהקשר לדתו והציג עצמו כיהודי, על אף שגילתה לאחר זמן שהוא נוצרי.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 מתוך תלונה בו ומצגי השווא מצדו, הסכימה להלוות לו כספים רבים ולממן עבורו הוצאות רבות, מתוך
2 הסתמכותה על הבטחתו להשיב לה כספים אלה בעתיד. עוד פעלה על סמך מצגים אלה כדי למצוא עבורו
3 משרה ב[...].
4
- 5 .5 ביום 8.8.2013 התובעת לקתה לטענתה בשיתוק, ולדבריה רותקה לכיסא גלגלים (למשך תקופה לא ידועה).
6 לטענתה היתה זו תופעת לוואי לאחר ניתוח קיצור קיבה. לדבריה עברה את הניתוח **"תחת אילוץ הקשים**
7 **של הנתבע, שכן זה לא הסכים לקבל אותי כמו שאני, דרש ממני לרזות ואף התנה את המשך יחסינו**
8 **ומיסודם בביצוע ניתוח זה"**. לטענתה השיתוק הביא את חייה לכדי עצירה, והיא נאלצה לעזוב את לימודיה
9 ועבודתה. התובעת מוסיפה בתצהירה (ת/62) שלאחר הניתוח הכנסתה הממוצעת עמדה על סך 25,000 ₪
10 בחודש, פרי תשלומי גמלה ופוליסות הביטוח בהן היתה מבוטחת.
11
- 12 .6 בעת שהיתה בשיא חולשתה ובשעתה הקשה, בחר הנתבע לעזוב אותה. היא ניסתה להניאו מהחלטתו, אך
13 הוא סירב, ובאותה הזדמנות שב והתחייב לדבריה **"להשיב לי את כל הכספים שלוה"**.
14 לאחר שהנתבע לא התקבל לשורות משטרת ישראל, בשל חוסר התאמה לדבריה, הטיל את האשמה על
15 התובעת, וביקש לסחוט ממנה פיצוי. לדבריה הנתבע **"הציב בפניי אולטימטום לפיו אם לא אשלם לו**
16 **30,000 ₪, הרי שינתק עימי את הקשר"**. לתצהירה (ת/62) צרפה התובעת "תמליל" לכאורה מאותה
17 שיחה (שם, נס' ט"ז), וכן את ההקלטה גופה. עוד צרפה "תמליל" לכאורה משיחה אחרת בה לדבריה הנתבע
18 **"מודה שהוא חייב לי כספים ושהוא מתחייב להשיבם"** (שם, נס' י"ז). הנתבע ידע לדבריה ש"באותה עת"
19 זכתה לתשלומים חודשיים נכבדים מתוקף ביטוחי הבריאות שהיו ברשותה, וניצל את מצבה הרעוע
20 והתלתי, וכן את העובדה שהתובעת טופלה **"בתרופות פסיכיאטריות קשות"** לדבריה.
21
- 22 .7 במועד לא ידוע, הבינה התובעת שאין סיכוי למיסוד היחסים והודיעה לנתבע על פרידה. הנתבע שחש
23 לדבריה מהפסקת הזרמת הכספים מצידה, הציע לתובעת נישואין ונתן בידה טבעת. התובעת נפלה שוב
24 ברשתו של הנתבע, ויחד עם אמה **"פעלה"** למצוא לנתבע עבודה ב[...]. כמו כן הלוותה לנתבע כספים רבים,
25 ומימנה עבורו שכירת רכב, לימודי פסיכומטרי והוצאות שונות עבורו ועבור משפחתו. כל זאת תחת איומים
26 מצד הנתבע שלא יינשא לה אם לא תוסיף לממן את הוצאותיו, ובאותה נשימה התחייב להשיב לה את
27 מלוא הכספים לאחר שיתייצב כלכלית. גם כשהתובעת נכנסה ל"חובות" לדבריה, דרש הנתבע את המשך
28 מימון הוצאותיו.
29
- 30 .8 בד בבד עם כך, גילתה התובעת שנתבע בגד בה, ואף המשיך ביחסו האלים כלפיה. בתוך כך לקתה התובעת
31 ב**"תסחיף ריאתי קשה"**. בשלב זה הבינה התובעת שהנתבע מנצל אותה ואין בכוונתו להינשא לה, ודרשה
32 ממנו להשיב את מה שלוה ממנה. הנתבע התחייב לכך ואף הפציר בה לשוב אליו. שוב התובעת נפלה ברשתו
33 והשתכנעה להשיג עבורו עסקת מימון לרכישת רכב מסוג [...] שיירשם על שמו.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1
- 2 9. מיד עם קבלת הרכב, ביום הולדתה של התובעת **0.00.2015** הודיע לה הנתבע שיחסייהם הגיעו לקצם. הוא
- 3 אף לגלג עליה, כיצד הוציא מידה כספים רבים ושאין בדעתו להשיבם. התובעת מוסיפה שכשנה קודם לכן,
- 4 בחודש 8/2014, הפציר בה הנתבע לרכוש לו ולמשפחתו רכב אחר, "ג'יפ", והתחייב להשיב לה **"מחצית**
- 5 **מהוצאות המימון"**, אך מעולם לא עשה כן.
- 6
- 7 10. התובעת פירטה בתצהירה (ת/2)6 הוצאות וסכומים **"שהנתבע נותר חייב לי"** עבור ההוצאות הבאות:
- 8 יעוץ משפטי מעו"ד ט"נ; ביטוח תאונות אישיות לנתבע; מימון רכב לנתבע; מימון רכישת חתולים, ציוד
- 9 נלווה וביטוח רפואי לחתולים; מימון רכישת כלב מסוג "גולדן ריטריבר"; רכישת נעלים ותשלום בגין
- 10 פגישת רופא עבור אמו של הנתבע. התובעת צרפה סימוכין לכאורה להוצאות אלה (נס' א'-ז' לת/2)6,,
- 11 שהגיעו לטענתה לשיעור כולל של **58,918** ₪.
- 12
- 13 11. בנוסף, התובעת עומדת על הוצאות בסך כולל של **126,473** ₪ אותן מימנה **"עבור הנתבע ומשפחתו"** לדבריה
- 14 על בסיס דפי חשבון מחשבונה (נס' ח'1-29) לת/2)6). בנוסף, סך כולל של **65,100** ₪ על בסיס דפי חשבון
- 15 מחשבון הנתבע (נס' ט' לת/2)6), בהם לדבריה **"מופיעות הפקדות מזומן וכן העברות בנקאיות של כספים**
- 16 **בסכומים שונים שהועברו ממני ומאימי לנתבע"**. בנוסף, סכום בשיעור **201,480** ₪, על בסיס דפי חשבון
- 17 הבנק של התובעת (נס' י' לת/2)6), מהם עולה לטענתה ש**"משכתי מזומנים בסכומים משתנים"**. בתום
- 18 הפירוט מציינת הנתבעת ש**"לפחות מחצית מסכום זה הועבר על ידי לנתבע"**.
- 19
- 20 12. לטענת התובעת סיעה לנתבע למצוא עבודה, ובין היתר מימנה עבורו מינוי לפורטל "דרושים" בעלות 80 ₪
- 21 לחודש (נס' י'1-4) לת/2)6). בנוסף, לטענתה **"נדרשה"** על ידי הנתבע למצוא עבורו ועבור משפחתו **"דירות**
- 22 **להשכרה"**, והיא עשתה כן ולדבריה התנהלה מול בעלי דירות לשם כך (נס' יא' לת/2)6).
- 23
- 24 13. התובעת מוסיפה וטוענת (ת/3)6) שהיא שרויה בחובות כבדים בהוצל"פ. לדבריה **"חובות אלה נוצרו**
- 25 **בתקופה הנוגעת לתביעה זו במהלכה העברתי כספים רבים לידי הנתבע בסכומים גבוהים, מה שדרדר**
- 26 **את מצבי הכספי ואת הקלעותי לחובות האמורים הרובצים עלי עד היום"**.
- 27 התובעת מוסיפה שבקשתה ל"הפטר" בלשכת ההוצל"פ נדחתה **"בשל העובדה שהחובות נוצרו לאחר**
- 28 **שנקבע וניתן לי הצו לאיחור תיקים"** (צורפה החלטת רשם הוצל"פ מיום 27.6.18, נס' א' לת/3)6).
- 29 בעקבות דרישותיה של התובעת, הציע הנתבע באמצעות בא-כוחו להגיע להסכם, אך חזר בו.
- 30 **במישור המשפטי** טוענת התובעת שהנתבע הטעה אותה במתכוון בהבטחותיו להשיב לה את הכספים
- 31 שלוה ממנה, שאלמלא הבטחותיו לא היתה מסכימה להלוות לו כספים. עוד טוענת לעושה וכפיה ומכוונת
- 32 לניצול מצבה – חולה במחלות קשות ותחת טיפול תרופתי קשה, בהיותה תלויה בעזרת הזולת ועזרת
- 33 הנתבע. עוד טוענת להתנהגות בחוסר תום לב מצד הנתבע ומכוונת לטענה שרקם תכנית לנשלה מכספה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1 בעזרת מצג שווא לפיו ברצונו להינשא לה, ולא התכוון מעולם להשיב לתובעת את שלוה ממנה. הנתבע
2 התעשר שלא כדין על חשבונה. על בסיס כל אלה קמה לטענת התובעת חובת השבה כלפי הנתבע.

3
4 14. יש מקום לציין שבנוסף לסעד הכספי, עמדה התובעת על השבה של מיטלטלין בבעלותה שלטענתה מוחזקים
5 בידי המשיב: תליון זהב, ספרי קודש ועוד לדבריה (ת/16/1).

תמצית טענות הנתבע

6
7
8 15. טענות הנתבע עלו בשלושה תצהירים (סומנו נ/15, נ/16 ו- נ/17) ולהלן תמציתן.
9 בתצהירו (נ/16) מתאר הנתבע שעלה ארצה בשנת 2001, והוא מתגורר עם הוריו ואחותו בדירה שכורה. את
10 התובעת הכיר במקום עבודתו ב[...] בשנת 2012. לאחר כחצי שנה של ידידות היו לבני זוג במשך כשנתיים.
11 בתחילתו הקשר בין הצדדים היה יציב. לעיתים המשפחות היו נפגשות במסעדה, באירועים, ימי הולדת
12 וכד'. הוא ביקר בביתה של התובעת ולהיפך.

13
14 16. עם הידוק הקשר, התובעת בקשה ממנו סיוע כלכלי – בתשלום שכר לימוד למכללה; תשלומי טלפון סלולרי
15 ואינטרנט ועוד. הוא נעתר לכך וסייע בידה על פני תקופה ארוכה, משך כספים מחשבונו והעביר לידה.
16 הנתבע מפנה לפירוט חיובי האשראי מכרטיסו (נסי' י' נ/16) המלמד על הוצאות אלה. עוד לטענתו רכש
17 עבור הצדדים מינוי שנתי לחדר כושר (שם, נסי' יד'). כמו כן, הנתבע כופר בטענות התובעת בהקשר
18 לחתולים, ולטענתו הוא, הוריו ואחותו נשאו בכל התשלומים עבור החתולים (שם, נסי' טו', טז' ו- יז').

19
20 17. הנתבע טוען שגם התובעת סיימה עבודתה ב[...] בשנת 2013 ומאז לא עבדה. כבן זוגה תמך בה וסייע לה,
21 כשם שהיא תמכה בו. הוא רכש לה מתנות ובחלק מהוצאותיה נשא במזומן. הנתבע הוסיף שבמשך כל
22 השנים התגורר בבית הוריו יחד עם אחותו, ולא נשא בהוצאות מדור. כל שכרו עמד לרשותו וכל הוצאותיו
23 שולמו באמצעות כרטיס האשראי שהיה בידו. כשנזקק לכסף, פנה לבנק ונטל הלוואה. לחילופין הסתייע
24 בהוריו ואחותו.

25
26 18. לטענתו, לבקשת התובעת הוא נטל הלוואה מבנק "מרכנתיל" ובנק "לאומי" בסך 20,000 ₪ והעביר כספי
27 מזומן לידה (נסי' יח' נ/16). כמו כן נטל הלוואה בסך 20,000 ₪ ממקום עבודתו ב[...] והעביר חלק ניכר
28 מהכספים לידי התובעת. עוד טוען בתצהירו (סומן נ/15) שרכש לתובעת מתנות – בשמים, תכשיטים וכיו"ב,
29 ושילם עבור ארוחות ובילויים משותפים. לראיה מצרף הנתבע פירוט חיובי אשראי (שם, נסי' ז'-ח')

30
31 19. בחודש מרץ 2013 פוטר מ[...] והיה מחוסר עבודה למשך 4 חודשים עד לחודש יולי 2013 (צורפו אישור מל"ל,
32 שם, נסי' ט'). למעט תקופה זו, בה זכה לקצבת אבטלה, עבד באופן רצוף למשך כל התקופה הרלוונטית
33 והתנהל לרוב באמצעות כרטיס אשראי (שם, נסי' י').

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1
- 2 20. לטענת הנתבע מעולם לא קיבל מהתובעת "הלוואה", או דבר מה על מנת להשיבו לתובעת. טענת
- 3 ה"הלוואות" נולדה בספטמבר 2015 במסגרת בקשתו למתן צו למניעת הטרדה מאיימת – שם טענה לחוב
- 4 בשיעור עשרות אלפי שקלים שהפך בהליך דן לכדי מאות אלפים כאמור. הנתבע מוסיף שהתובעת הוסיפה
- 5 לשלוח אליו מסרונים במאות, גם לאחר הגשת התביעה דן ועד לסוף שנת 2017. יצוין שהעתק מהמסרונים
- 6 ששלחה התובעת אל הנתבע צורפו לתצהיר הנתבע (נ/16) וסומנו נס' ז-ח'1).
- 7
- 8 21. בחודש מאי 2015 הבין הנתבע לטענתו שלקשר עם התובעת אין תקומה וביקש לסיימו. התובעת החלה
- 9 לנהוג באופן אימפולסיבי ואובססיבי. לטענתו הנתבעת עקבה אחריו, הטרידה אותו, שלחה אליו מאות
- 10 מסרונים מאיימים, התקשרה עשרות פעמים ביום, הגישה נגדו תלונה במשטרה, יצרה קשר עם הממונים
- 11 עליו והביאה לפיטוריו מעבודתו. לדבריו עוד התובעת ואמה עקבו אחריו, הגיעו לבית קפה בו שהה והחלו
- 12 לגדף אותו לעיני אנשים. כשביקש לעזוב את המקום אחזה התובעת את דלת רכבו ומנעה את נסיעתו. הוא
- 13 נאלץ להסתייע במשטרת ישראל על מנת לעזוב את המקום.
- 14
- 15 22. הנתבע הגיש בחודש ספטמבר 2015 בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת נגד התובעת. במסגרת זו טענה
- 16 שהנתבע לקח ממנה עשרות אלפי שקלים במרמה. במסגרת הליך זה "צמח" הסכום אותו נטל כביכול לכדי
- 17 מאות אלפי שקלים. בניגוד לצו שניתן נגד התובעת, היא הוסיפה לשלוח אליו מאות הודעות מטרידות,
- 18 חלקן מאיימות. בנוסף הגישה נגדו תלונה במשטרה בגין תקיפה לכאורה – תלונה שנסגרה מפאת העדר
- 19 ראיות (נס' ד'-ה' לנ/16).
- 20
- 21 23. הנתבע מציין שהתובעת סייעה לו להתקבל לעבודה ב[...]. כאשר נפרדו, הגיעה התובעת למקום עבודתו
- 22 ב[...], פגשה את הממונה על הנתבע וטענה שהוא אלים ואינו מתאים לעבודתו. מעט לאחר מכן, ניטל ממנו
- 23 נשקו והוא פוטר מעבודתו (העתק מכתב פיטורין לכאורה, שם, נס' ו').
- 24 לטענתו מניעי התובעת הם נקמה בו על שסיים עמה את הקשר.
- 25
- 26 24. לגופן של טענות מפנה הנתבע לדפי חשבונו (נס' יא' לנ/16) ועומד על הפקדות מזומן לחשבונו, החל מחודש
- 27 10/2013 ועד חודש 4/2015. סך כל ההפקדות הוא 43,000 ₪ ולטענת הנתבע הוריו ואחותו הם שבצעו
- 28 העברות אלה, ללא קשר לתובעת - למעט שתי הפקדות מאת התובעת: 2,000 ₪ מיום 24.10.13; ו - 4,000
- 29 ₪ מיום 1.12.13. הנתבע מוסיף שלתובעת ידוע היטב שהוריו ואחותו נהגו להפקיד עבורו כסף בחשבון
- 30 ומנצלת ידיעה זו על מנת ליצור מצג שווא. כמו כן עומד הנתבע בתצהירו על ההוצאות עליהן עמדה התובעת,
- 31 עבורו ועבור משפחתו, ומשיב כדלקמן:
- 32 הוא מעולם לא קיבל ייעוץ משפטי מעו"ד ט"נ; עבור חתול אחד בלבד התובעת שילמה 1,800 ₪, שהושבו
- 33 לידיה על ידי אמו; מנורת החימום לחתולים היתה משומשת; מעולם לא היה לו כלב מסוג "גולדן ריטריבר".

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 התובעת החזיקה כלב למשך חודש ימים, עד שהשיבה אותו; הוא ומשפחתו הם שמימנו את כל ההוצאות
2 עבור החתולים; אין לו כל ידיעה על רכישת נעליים לאמו; לא ידוע לו על כל ביטוח תאונות אישיות שנעשה
3 עבורו; המימון לפגישת ייעוץ עם ד"ר ס' ניתן במסגרת ביטוח הבריאות; לא ברור על איזה בסיס דורשת
4 ממנו התובעת החזרים על מסעדות, דלק, פרחים וכיו"ב.
- 5
- 6 25. הנתבע מוסיף עוד שבמהלך פגישה בין התובעת לבין הנתבע, אמו ואחותו, שנערכה בבית קפה סמוך למרכז
7 "חורב", נתנה אמו לתובעת סך של 5,000 ₪ עבור חתול אחד, חופשה בכרתים, ומגפיים. בפגישה נוספת עם
8 התובעת בנוכחות אמו ואחותו, שנערכה בבית קפה ב"גרנד קניון" בחיפה, נמסרו לתובעת 2,000 ₪, לבקשת
9 התובעת לסיוע כספי לאחר שנקלעה למצוקה כלכלית.
- 10
- 11 26. בכל הנוגע לתמליל ההקלטה וההקלטה המיוחסים לו, הנתבע כופר באמינות ההקלטה מטעמים שבדיני
12 הראויות. לגופו של עניין טוען שאינו מזהה את קולו בהקלטה, והוא כופר בקיום השיחה ובדברים האמורים
13 בה שאינם מאפיינים את אופן דיבורו.
- 14
- 15 27. לגבי כלי הרכב, הנתבע טוען שבעת היכרותם החזיקה התובעת רכב מסוג "ניסן מייקרה", אותו רצתה
16 להשאיר לאמה, ולרכוש לעצמה רכב חדש. בניגוד לעצתו רכשה רכב מסוג ג'יפ "הונדה" באמצעות הלוואת
17 מימון. לאחר מכן מכרה את רכב ה"ניסן" שהיה בשימוש אמה, והשתיים עשו שימוש בג'יפ ה"הונדה".
18 לדבריו מעולם לא עשה שימוש בג'יפ ה"הונדה" שהיה בחזקתה של התובעת, הוא לא שילם עבורו, לרבות
19 עבור ביטוחים או אגרות. לכל היותר נסע בו עם התובעת ותו לא.
- 20 הנתבע מוסיף שכחצי שנה לאחר שהתובעת קבלה לידה את ג'יפ ה"הונדה", נקלעה לקשיים בהשבת
21 תשלומי ההלוואה וביקשה מן הנתבע לחתום כערב להלוואה. הוא סירב לעשות כן. לכן פנתה התובעת
22 ללידידה **מר א'**, שחתם כערב כאמור. הנתבע מוסיף עוד, שהתובעת מעולם לא שכרה עבורו רכב.
- 23
- 24 28. לטענת הנתבע הוא מעולם לא ביקש מהתובעת לעבור ניתוח קיצור קיבה, שהיה ניתוחה השני מסוג זה.
25 בעברה עברה כבר ניתוח לקיצור קיבה, עוד בטרם היכרותם. הנתבע עודד את הנתבעת לשמור על אורח
26 חיים בריא ולעשות פעילות גופנית. הוא נהג ללכת איתה ברגל, לשחות בבריכה ורכש עבור שניהם מינוי
27 לחדר כושר.
- 28

תובנות מוצא

עילת התביעה

- 31 29. התביעה הוגשה כתביעה "**כספית-חוזית**" והוגשה תחילה לבית משפט השלום. בעקבות החלטת בית משפט
32 השלום (כבוד השופט אבישי רובס) מיום 31.8.16, הועבר התיק להתברר בבית משפט זה, הואיל והצדדים
33 הם בני זוג לשעבר. לתובעת ניתנה האפשרות לתקן את כתב התביעה, אך היא לא מצאה לנכון לעשות כן,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 **ובהודעתה מיום 7.11.16 ציינה ש"כתב התביעה עצמו נותר ללא שינוי בתוכנו, בניסוחו ואף בנספחים**
2 **המצורפים לו".**
3
- 4 **30. בבסיס התביעה עומדת טענה למתן הלוואות בסכומים ניכרים והתובעת עומדת על השבת "כספים**
5 **שלווה" הנתבע לכאורה. אך במישור המשפטי, טענת ההלוואה מיטשטשת כבר בכתב התביעה,**
6 **ומיטשטשת עוד האבחנה בין הנתבע, שהוא בעל דין בהליך דנן, לבין בני משפחתו, שאינם כאלה. כך עומדת**
7 **התובעת בין היתר על כספים ש"הנתבע נותר חייב לי", או על השבת הוצאות שהתובעת לטענתה מימנה**
8 **"עבור הנתבע ומשפחתו". בסיכומים נוקטת התובעת בלשון השבת הסכומים, ומוסיפה, "וכן לפצות את**
9 **התובעת על הנזקים שגרם לה".**
10
- 11 **31. את עילתה לכאורה כלפי הנתבע ל"השבה" מעמידה התובעת על טענות ל"טעות" ול"הטעיה" מצד הנתבע,**
12 **ועל טענות ל"עושק" ו"כפיה". טענות אלה מתכתבות לכאורה עם פגמים בכריתת החוזה המוכרים בדין**
13 **ומנויים בסעיפים 14, 15, 17 ו- 18 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 (להלן – "חוק החוזים"). זיקה**
14 **זו לדיני החוזים לא נטענה על ידי התובעת במפורש או מכללא וממילא טענה זו לא פותחה על ידי התובעת**
15 **כלל, גם לא בתצהירה או בסיכומיה.**
16
- 17 **32. מתווה זה, בהנחה שהוא המונח בבסיס העילה, אינו מסייע לתובעת. נפקותם של הפגמים בכריתת החוזה,**
18 **היא זכאותו של הצד הנפגע לבטל את החוזה, ולכאורה לזכות בהשבת הסכומים ששילם בהתאם לחוזה**
19 **שבוטל כדין (בהתאם לסעיף 21 לחוק החוזים). אך התובעת לא פיתחה טענות אלה כאמור, וככל שהשתיתה**
20 **את זכותה להשבה על פי חוק החוזים – ואין לכך אינדיקציה בטענותיה – לא די בטענותיה על מנת לגלות**
21 **עילה להשבה. התובעת אינה עותרת לביטולו של "חוזה" ואף אינה מציגה לבית המשפט את "החוזה"**
22 **המונח בבסיס יחסי הצדדים (למעט טענתה בדיעבד ל"חוזה" לפיו התחייב הנתבע להשיב לתובעת את**
23 **ש"לווה" לכאורה ממנה). התובעת אף אינה מתייחסת, לחילופין, להפרה יסודית של "הסכם" המזכה אותה**
24 **בזכות לבטל את "הסכם". כאמור, התובעת אינה עותרת לביטול "הסכם" הנטען (בהתאם לסעיף 7**
25 **לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970 (להלן – "חוק התרופות"), ותביעתה אינה**
26 **לפסיקת פיצוי בגין "הפרת הבטחה". ככל שכיוונה התובעת להשבה לאחר ביטול ההסכם משום הפרה**
27 **יסודית (בהתאם לסעיף 9(א) לחוק התרופות), לא הועמדו טיעונים גם בהקשר זה.**
28
- 29 **33. יתירה מכך, בירור עילת התביעה על בסיס חוק החוזים או חוק התרופות תעמיד בפני התובעת משוכות**
30 **נוספות – כגון פרשנותו הראויה של החוזה על פי אומד דעת הצדדים (ס' 25 לחוק החוזים) וסבירות הטענה**
31 **שבין הצדדים נכרת חוזה לפיו התובעת תישא בהוצאות שוטפות של הצדדים, כגון בילוי במסעדה או בית**
32 **קפה, והנתבע ישיב לה הוצאה זו. או האם יש לפרש אומד דעתם של הצדדים כך שמתנות הדדיות שנתנו**
33 **הצדדים, או למצער מתנות שנתנה התובעת לנתבע או בני משפחתו, הן מתנות על-תנאי ודינן השבה במידה**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 ודרכי הצדדים תיפרדנה. חוק החוזים מעמיד בפניי התובעת משוכה נוספת בדמות חובתה לצמצום הנזק
2 (סעיף 14 לחוק התרופות). אם כן, בחינת נסיבות המקרה דרך המנסרה של דיני החוזים וההשקפה על
3 הנתבע כמי ש"הפר" חוזה, היא טענה שלא פותחה על ידי התובעת, ואפשר לשאוב אותה מטענות התובעת
4 מכללא בלבד. בית המשפט אינו מאתר בטענה לכאורית זו עילה משפטית בנסיבות העניין.
5
- 6 34. לא נעלם מעיני בית המשפט שלטענת התובעת, הנתבע התעשר על חשבונה. גם טענה זו לא פותחה כלל
7 ועלתה באגב אורחא. אין באמירה אגבית זו משום טענה לעילה כלפי הנתבע, מתוקף דיני עשיית עושר ולא
8 במשפט וחוק עשיית עושר ולא במשפט, תשל"ט-1979. בהעדר כל נימוק בהקשר זה, למותר להרחיב בנוגע
9 לעילה זו.
10
- 11 35. לסיכום, התובעת מכוונת בטענותיה להסכם או שלל הסכמים נקודתיים שנכרתו על ידי הצדדים בעל-פה.
12 הסכמים נטענים אלה נעדרים ממד של זמן ומקום או ממד של כתב. ככל שטוענת התובעת שיש לאכוף
13 הסכמים אלה, או שמא לבטלם, או שזכאית לפיצויים בגין הפרתם היסודית, התובעת לא העמידה ביסוס
14 משפטי לעילת ההשבה הנתענת כלפי הנתבע – לא על בסיס דיני החוזים, או דינים ספציפיים או כלליים
15 אחרים.
16
- 17 **המסגרת המשפטית הקונקרטי**
- 18 36. גם הדין המצוי בפסיקה בהתייחס לתוצאות הכלכליות של פרידת בני זוג, אינו ניצב לימינה של התובעת או
19 טענותיה. הפסיקה הקפידה להביט על כספים שהוציאו בני זוג האחד על משנהו, כמתנה שאינה עומדת
20 לביטול שעה שיחסי הצדדים התערערו, ולנותן המתנה לא קמה עילה לעמוד על השבתה או השבת שוויה.
21 כדברי בית המשפט העליון, "ההנחה היא, שמתנה שהוקנתה היא סופית ובלתי הדירה, והעובדה,
22 שתקוות לעתיד מתבדות, אינה, כשלעצמה, עילה לראייתה של מתנה כבטלה" (ע"א 343/87 דפנה פרי נ'
23 משה פרי, פ"ד מד(2) 154; וגם בג"ץ 609/92 לינדה בעהם נ' בית הדין הרבני הגדול לערעורים, פ"ד מז(3)
24 288, פס' 11).
- 25
- 26 37. נחדד עוד שבמצב דברים רגיל, נטל השכנוע מונח על כתפי זה שטוען למתנה, בהיות הטענה הודאה והדחה
27 כנגד טענה להלוואה. אך בהינתן יחסי קרבה בין הצדדים, חזקה היא שחלופת כספים או מתנות הדדיות
28 הן בבחינת מתנה, ונטל השכנוע מונח על כתפי הטוען להלוואה (ע"א 4396/90 חנה רוזנמן נ' ד"ר ג'ורג
29 קריגר, פ"ד מו(3) 254).
- 30
- 31 "היסוד המכריע במקרים כגון אלו הינו יסוד הכוונה, דהיינו כוונתו של הנותן, וזוהי שאלה
32 שבעובדה, תשובה לה ניתן ללמוד ממכלול הנסיבות העובדתיות האופפות את המקרה, כגון:

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1 התנהגות הצדדים, אמירותיהם, ניסיון החיים הכללי וההגיון הבריא" (תמ"ש (ב"ש) 5874/04 ט.ב.
2 נ' ט.י, "נבו", מיום 20.7.06).

3
4 38. בית המשפט העליון הוסיף והטעים ש"טיבן של מתנות שהן ניתנות בשעה שקיימות קירבה וחיבה בין
5 המעניק למקבל. ברור איפוא, כי אם המעניק היה צופה מצב של התערעורת היחסים, היה דואג להוסיף
6 מנגנון כלשהו, שהיה מבטיח השבת המתנה במצב זה, בין על-ידי תנאי מפסיק בין בדרך אחרת. דבר זה
7 אינו מיוחד ליחסים בין בני-זוג, אלא קיים בכל הסכמי המתנה למיניהם.
8 הסקתו של תנאי מפסיק מכללא במתנה בין בני-זוג הייתה הופכת כמעט כל מתנה להדירה, וזאת בניגוד
9 מוחלט לאמור בחוק המתנה, תשכ"ח-1968" (ע"א 384/88 אריאלה זיסרמן נ' דוב זיסרמן, פ"ד מג(3) 205,
10 פס' 5).

11
12 39. בית המשפט מוצא עוד את הכרעתו של בית המשפט לענייני משפחה בכפר סבא (תמ"ש (כ"ס) 13154/04
13 פלונית נ' פלוני, "נבו", מיום 23.7.09) יפה ומתאימה לענייננו, בשינויים המחויבים, כמשקפת את הדין
14 המצוי והרצוי:

15
16 "[...] בפסיקת בתי המשפט נקבע גם שאין בן זוג יכול לטעון כנגד משנהו כי נתינה שניתנה על
17 ידו במהלך הנישואין הינה בגדר מתנה על תנאי אשר יש להחזירה עם קלקולה של מערכת
18 היחסים שבין בני הזוג, אלא אם כן בעת הנתינה הותנה תנאי מפורש כי תוחזר עם פקיעת
19 הנישואין. תנאי שכזה לא יוסק מכללא ! [...] לפיכך בנדון, בהעדר ראיה מפורשת לתנאי כאמור,
20 לא תעמוד לנתבע אף טענה כי על התובעת להחזיר את הכספים שנתן לה מתוך כך שהמערכת
21 הזוגית בניהם לא צלחה בסופו של יום [...] (ס' 25).

22 "[...] בתוך המרחב המשפחתי אין לאפשר, על פי רוב, תובענות כספיות בין בני זוג אך ורק כיוון
23 שהוצאותיו של האחד עלו על הוצאותיו של האחר גם אם בשיעור ניכר [...] אין אנו דורשים מבן
24 הזוג 'הבזבזן' לשפות את בן הזוג 'החסכן' בגין הפרשי הוצאותיהם, שהרי מטבעם של דברים כל
25 אחד מוציא על פי אופיו ומיזגו – ואין כל סיבה המצדיקה את ירידתו של בית המשפט לזירה
26 המשפחתית ויעסוק באיזון הוצאותיהם הכספיות של בני הזוג" (ס' 41).

27
28 40. הנה כי כן, אף במישור המשפטי הקונקרטי, בהינתן סכומי כסף או מתנות שהועברו בין בני זוג, בהעדר
29 הסכמה ברורה ומפורשת בין הצדדים, דינם כמתנה שהושלמה ושאינה חשופה לביטול או לחובת השבה
30 שעה שיחסי המעניק והמקבל הגיעו לקיצם. תפיסה המנוגדת לכך תרוקן מתוכן את דיני המתנה.

31
32 41. לסיכום, התובעת לא התמודדה עם מישור זה של הדין הקונקרטי ועם עמדתה המגובשת של הפסיקה,
33 שאינה מכירה כאמור בזכות ההשבה כלפי כספים שהועברו בין בני זוג ושניתנו במתנה, ולא נתנה דעתה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1 לדיני המתנה כלל. בהמשך הדברים, כשנדון בהוצאות הקונקרטיות להן טוענת התובעת, נתוודע לעובדה
2 שכל הוצאה שהוציאה התובעת בתוך המסגרת הזוגית, שינתה צבעה ממתנה ל"הלוואה", ושהתובעת
3 ערכה סיווג זה בדיעבד.

מצבה הרפואי הנטען של התובעת

4
5
6 42. מוטיב מרכזי בפרשת התביעה הוא מצבה הרפואי של התובעת והטענה לפיה הנתבע ניצל מצבה זה של
7 התובעת לקבלת טובות הנאה כלכליות. ממראה עיניו למד בית המשפט שהתובעת, אישה צעירה, מתמודדת
8 עם סוגיות בריאותיות. הניכרת שבהן היא בעיית המשקל, ויתכן אף שקושי בניידות וסיבוכים נוספים
9 ונלווים למצב זה. אין מחלוקת עוד שהתובעת מוכרת כנכה על ידי המל"ל, אף שאין בידיעת בית המשפט
10 מהו הבסיס הרפואי להכרה בנכותה. נזכיר עוד, שאין מחלוקת שהתובעת עברה ניתוח שני לקיצור קיבה
11 בשנת 2013.

12
13 43. אך מעבר לאמור לעיל, התובעת העניקה למצבה הרפואי נפח משמעותי מטענותיה מבלי שתמכה טענותיה
14 בסימוכין. נזכיר שבתצהירה טענה התובעת שהיא סובלת מבעיות כרוניות רבות; שהיתה תחת השפעת
15 תרופות פסיכיאטריות חזקות; שלאחר הניתוח השני לקיצור קיבה, וכתוצאה ממנו, לקתה בשיתוק,
16 כלשהו, ורותקה לכיסא גלגלים למשך זמן לא ידוע; ואף שלקתה ב"תסחיף ריאתי קשה".

17
18 44. בחקירתה הנגדית הוסיפה וציינה בין היתר ש"אני סובלת מהמחלה, מבעיה קוגניטיבית, הזיכרון שלי
19 מאוד נחלש בגלל המחלה. יש דברים אני זוכרת, יש דברים שאני פחות זוכרת" (תמליל דיון מיום
20 17.10.18, להלן - "תמ"א", ע' 25, ש' 11); "יש לי באמת בעיה קוגניטיבית. זה לא בושה" (שם, ש' 37).
21 בחקירתה הבאה ציינה ש"ב-2013 שחליתי קבלתי קצבת נכות מהמוסד לביטוח לאומי, הייתי חולה,
22 הייתי סיעודית. קיבלתי בהתחלה קצבת נכות כללית" (תמליל דיון מיום 13.3.19, להלן - "תמ"ב", ע' 22,
23 ש' 34).

24 במקום אחר ציינה התובעת: "אבל שליחה, כבוד השופטת, נתנו מעל שעה. הוא חקר אותי פעם שעברה
25 חמש שעות. אני באה אחרי התקף של טרשת נפוצה" (תמליל מיום 4.4.19, להלן - "תמ"ג", ע' 47, ש'
26 36).

27
28 45. אם כן, התובעת לא הציגה ראיה לטענות אלה, טענות משמעותיות לכל הדעות. עם כל ההבנה למצבה של
29 התובעת, היא שמצאה לנכון להעניק משקל למצבה הבריאותית תוך שהיא מייחסת לנתבע ניצול מצבה זה,
30 והיא שבחרה להיתלות באילנות גבוהים בדמות מצבה הרפואי הירוד, ששימש לדבריה כר פורה לניצולה
31 על ידי הנתבע ולעילה המצויה בבסיס התביעה. העדר סימוכין ישירים או עקיפים לשלל התיאורים
32 הרפואיים מטעמה, פוגמים בטענות התובעת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 זה המקום לציין שהתובעת כן צרפה לתצהירה, מבלי לבקש ולקבל את רשות בית המשפט, "חוות דעת"
2 שנערכה על ידי הפסיכיאטרית ד"ר א"ג (נס' יד' לת/6(2)). במעמד הצדדים ביום 29.1.18 קבע בית המשפט
3 שהמסמך אינו חוות דעת ואין לקבלו ככזה, והתיר את הגשת המסמך "כאישור רפואי כללי בעניין מצבה
4 עקב הסכסוך בינה לבין הנתבע" (להלן – "המסמך"). נסתפק בעניין זה ונאמר שהמסמך מגדיל ומתאר
5 תלאותיה של התובעת מהקשר עם הנתבע, לצד תיאור קשייה הרפואיים, שהביאו לקשיים נפשיים לכאורה,
6 בזיקה ליחסיה עם הנתבע.
7
- 8 מבלי לזלזל בקשייה של התובעת או בכוונותיה הטובות של ד"ר א"ג (להלן – "הרופאה"), אין לקבל את
9 האמור במסמך, או את מסקנותיה של הרופאה. מקריאת המסמך והן חקירתה הנגדית של הרופאה, ברור
10 מאליו שאת הנתונים העובדתיים קבלה מפי התובעת ללא כל פקפוק, ושאת מסקנתה גזרה מתוך ההנחה
11 שדברי התובעת מדויקים. הרופאה אישרה את הדברים בחקירתה (תמ"ג' ע' 9, ש' 6 ואילך). אך נכונות
12 טענותיה העובדתיות של התובעת היא מלאכה הנתונה לבית המשפט, והתרשמות הרופאה התבררה
13 כנעדרת פקפוק או סייג כלשהו כאמור. תשובות הרופאה הצביעו על הזדהות חריגה עם מושא בדיקתה:
14 ש: **אז את מאמינה שהוא התקשר אליה וקלל אותה?**
15 ת: **כן.**
16 ש: **ושהוא דרש ממנה לעשות ניתוח שרוול לקיצור קיבה?**
17 ת: **כן.**
18 ש: **ואת מאמינה גם שלמעשה, היא מתארת שהיא נוצלה נפשית וגופנית וכספית, והייתה מוכנה
19 לעשות הכל. גם לזה את מאמינה?**
20 ת: **כן (תמ"ג' ע' 11, ש' 13; וגם ע' 14, ש' 3).**
21
- 22 48. אמנם הרופאה ציינה שעמדו לפניו מסמכים שהתובעת הציגה בפנייה, אך היא לא מנתה את אלה במסמך,
23 וכל שהוצג בפניה נבחר ונברר על ידי התובעת. הרופאה לא מונתה כמומחית ולא קבלה לידיה מסמכים
24 שהתקבלו באופן אובייקטיבי ו/או באמצעות צו שיפוטי.
25
- 26 49. ראיה להעדר הפקפוק בו קבלה הרופאה את דבריה של התובעת, ולצורך להסתייג מקבלת דברי התובעת
27 ככזה ראה וקדש, קמה ועלתה מחקירת הרופאה, בה תיארה את קשיי התובעת וציינה כבדרך אגב וכעניין
28 של מה בכך, ש"חוץ מהטרשת הנפוצה יש לה אסתמה ועוד גידול במוח" (תמ"ג' ע' 17, ש' 19 ואילך).
29 הדברים העלו תהייה רבה בקרב בית המשפט, כיון שהתובעת מעולם לא טענה בשום שלב שהיא סובלת
30 מאסטמה או חלילה מגידול במוח. לתהיות אלה השיבה הרופאה - "יש באיזה מקום, אצל רופא המשפחה
31 היה כתוב" (שם).
32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1 **לסיכום**, נמצא שמרבית הטענות הרפואיות השזורות לאורכה ורוחבה של פרשת התביעה, ותופסת נפח
2 משמעותי מהטענות והנרטיב שבפי התובעת, אינן נתמכות בסימוכין, ישירים או עקיפים. מבלי לפקפק
3 בקשיים הבריאותיים עמם מתמודדת התובעת, בהעדר סימוכין מניחים את הדעת, בית המשפט ינהג
4 בזהירות יתירה בהתייחס לטענות התובעת בזיקה למצבה הבריאותי. בהמשך לכך, התובעת לא הוכיחה
5 טענותיה כי היתה תחת **"תרופות פסיכיאטריות קשות"**, או שהיתה **"סיעודית"** לדבריה או קלה לניצול
6 באופן כלשהו. כמו כן לא הוכיחה שסבלה מ**"תסחיף ריאתי קשה"** או שהיתה תלויה בזולת יותר מהמצופה
7 בעת החלמה מניתוח. יצוין עוד שהתובעת לא הוכיחה שהנתבע הוא שלחץ עליה, כל שכן כפה עליה, לעבור
8 ניתוח לקיצור קיבה – ניתוח אותו עברה בעבר טרם הכרות הצדדים. בית המשפט אף לא התרשם מהנסיבות
9 שאפשר ליחס לנתבע לחץ מסוג זה.

10

11

האם הנתבע ראה את הצדדים כבני זוג?

12 **51. אין מחלוקת שהקשר בין הצדדים נרקם בשלהי שנת 2012, בחודשים נובמבר-דצמבר, ונמשך עד**
13 **לחודשים מאי-יולי לערך לשנת 2015** (ר' עדות התובעת תמ' ב', ע' 65, ש' 5). תקופה בת **כשנתיים וחצי -**
14 **שלוש שנים** במהלכה ידעו יחסי הצדדים עליות ומורדות, כבכל מערכת זוגית. התובעת מבקשת לבסס את
15 טענתה המרכזית לפיה לאורך כל שנות הזוגיות, הנתבע הונה אותה ולא ראה אותה כבת זוגתו. הראיה לכך,
16 הם דבריו של הנתבע במשטרה, לפיהם הצדדים לא היו **"בני זוג"**. התובעת הקדישה חלק ניכר מסיכומיה
17 לנרטיב זה, וממנו גזרה כמעט את כל מסקנותיה.

18

19 **52. זה המקום לציין, שביום 31.8.15 פנה הנתבע בתלונה למשטרת ישראל נגד התובעת בגין הטרדתו והטרדת**
20 **משפחתו לכאורה ועל מנת להרחיק את התובעת מפניו** (הודעת הנתבע צורפה וסומנה **נ/11**). בעקבות תלונתו
21 של הנתבע, הגישה התובעת נגד הנתבע לראשונה תלונה על אלימות כלפיה לכאורה, והנתבע נחקר כחשוד
22 (הודעתו צורפה וסומנה **נ/12**). בין הצדדים גם נערך עימות על ידי המשטרה (דו"ח עימות צורף וסומן **ת/11**),
23 והתלונה נגד הנתבע נגנזה. זה המקום לציין שלאחר ובעקבות תלונת הנתבע במשטרה, הגיש הנתבע ביום
24 3.9.15 בקשה למתן צו למניעת הטרדה מאיימת נגד התובעת (להלן – **"הבקשה לצו הגנה"**) בעקבות עימות
25 בין הצדדים ב[...] (להלן – **"העימות בקריות"**). במסגרת תיק זה (ה"ט 15-09-4842) הגישה התובעת תגובה
26 ותצהיר לביטול הצו, שצורפו לתצהיר הנתבע (נס' א'-ב' לנ/16).

27

28 **53. התובעת מתבססת על אמירותיו של הנתבע, למשל בעימות: "מבחינת הגדרה בני זוג זה לא"; ולמשל**
29 **בהודעתו: "לא היינו זוג אבל היתה יותר אינטימיות לא במובן של יחסי מין, אף פעם לא היו לנו יחסי**
30 **מין"**. כאמור התובעת הקדישה את מרבית סיכומיה לביסוס הטענה תוך הפנייה לדברי הנתבע במשטרה,
31 ורואה בדברים ראייה להונאה שבמעשי הנתבע, שלא באמת אהב אותה ולמעשה לא ראה בצדדים כ"בני
32 זוג". אין בידי בית המשפט לקבל טענה זו.

33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

54. המחלוקת בענייננו היא למראית עין, ומתקיימת כלפי משמעותו של המושג "בני-זוג". אין צורך לעסוק בהגדרת המושג, אותו ממלא כל זוג בתוכן לפי רצונו ובחירותיו. **הצדדים אינם חלוקים לגבי העובדות הרלוונטיות, והן שהצדדים מעולם לא התגוררו תחת קורת גג אחת, ולא ניהלו משק בית משותף. כמו כן, הצדדים לא קיימו מעולם יחסי אישות מלאים.** התובעת אישרה עובדה זו במספר הזדמנויות (תמ"א', ע' 70, ש' 22; תמ"ב', ע' 65, ש' 40; תמ"ב', ע' 77, ש' 21). העובדה שכך בחרו הצדדים לנהל את יחסיהם, אינה שוללת את היותם בני זוג. גם אם הנתבע מסתייג מהגדרת יחסי הצדדים כ"בני זוג" נוכח אורחות חייהם, הוא אינו מתכחש לקשר הזוגי שניהלו הצדדים ואינו מתגונן מפני התביעה בטענה שהצדדים לא היו "בני זוג". **ההיפך הוא הנכון, והנתבע מעמיד הגנתו על בסיס הטענה שהצדדים היו בני זוג.**
55. זה המקום להזכיר שהיתה זו התובעת שבחרה להגיש תביעתה דן לכתחילה לבית משפט השלום, והנתבע הוא שעתר להעביר את התובענה להתברר בפניי בית משפט זה, בטענה שהצדדים הם בני זוג לשעבר. בפניי בית משפט זה טען הנתבע ש"אני ראיתי אותנו כבני זוג" (תמליל דיון 17.10.18, להלן – תמ"א', ע' 3, ש' 4).
56. לטענת התובעת, היא פעלה כשם שפעלה והגישה תביעתה לבימ"ש השלום ממניעים זרים ובלתי ברורים, ולא ירדתי לסוף דעתה. לדבריה, מפני ש"הנתבע" אמר שאנחנו רק יחידים, אז אני, לא מכבודי כבר להגיד שאנחנו זוג בפני בית המשפט. סליחה" (תמ"א', ע' 5, ש' 33).
57. שנית, יש לדחות את טענת התובעת, **הואיל ולשיטתה גם בזמן אמת, הנתבע היה בעיניה הפכפך בכל הנוגע להגדרת הזוגיות של הצדדים, והדבר גרם לא פעם לחיכוכים בין השניים.** לא אחת בני זוג אינם רואים עין בעין את הגדרת היחסים ביניהם, ואין בכך בהכרח להצביע על הונאה מצד אחד מבני הזוג. אף קורה לא אחת שאחד מבני הזוג מגלה עוצמה רבה יותר של רגשות אהבה, משקיע ו"מושקע" יותר ביחסים, בעוד הצד האחר מתון ופסיבי יותר, או אף מסויג מהיחסים או אופן הגדרתם. בענייננו ברי שהתובעת הציגה עוצמות רבות יותר של אהבה ושרגשותיה היו מוחצנים יותר משל הנתבע. לדבריה ראתה את השניים כבני זוג (תמ"א', ע' 3, ש' 4), עוד "מהיום הראשון" (שם, ש' 11 ואילך); "אל תחשוב שאני משוגעת, אני מהיום הראשון שראיתי אותו, אני אמרתי 'זה יהיה בעלי. זה יהיה הבן זוג שלי'" (שם, ע' 4, ש' 12).
58. התובעת סיפרה עוד כיצד שינתה על דעת עצמה את הגדרת המעמד האישי (ה"סטטוס") ברשת החברתית "פייסבוק" ל – "מאורסת". לדבריה הדבר התקבל במורת רוח מופגנת על ידי הנתבע: "אבל אני הגדרתי את [הנתבע], גם בפייסבוק, ב-relationship, engaged. אחרי כמה חודשים. [...] והוא בא אלי וצרח 'את רושמת engaged'. אמרתי לו 'אבל זה מה שאמרת בעבודה, שאנחנו עומדים להתחתן'. אסור היה לי להגיד את המילה 'engaged'. כי אם לא היה מתאים לו באותו רגע (תמ"א', ע' 5, ש' 1).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 במקום אחר ציינה התובעת – "אני אהבתי אותו אהבה ממבט ראשון. זה ש[הנתבע] שיחק ודרדר [...] ויום
2 אחד אנחנו ידידים, ויום אחד אנחנו בני זוג, לעבודה היינו מאורסים, לחברים היינו בני זוג, למשפחה
3 היינו ידידים, לא יודעת מה, לחתול שלו זה היה כלום ושום דבר. אין לי מושג מה בעיני [הנתבע]. מה,
4 אתה שואל אותי בעיני? אני אהבתי אותו מהיום הראשון שהכרתי, ורציתי להיות הבת זוג" (תמ"א', ע'
5 4, ש' 12). בהמשך ציינה: "[הנתבע] הגדיר את המערכת יחסים כל פעם לגופו, בהתאם לעניין האישי
6 שלו" (שם, ע' 4, ש' 31).
- 7
- 8 60. טענות אלה מחלישות עד מאוד את טענת התובעת לפיה הנתבע הבטיח להינשא לה, כמו גם את טענת
9 התובעת שהאמינה לו והסתמכה על הבטחתו לכאורה. יתירה מכך, התובעת תיארה באריכות כיצד לא
10 סמכה על הנתבע, חשדה שאינו נאמן לה, ואף הגדילה לשכור שירותיו של חוקר פרטי להתחקות אחר
11 הנתבע: "אני יכולה להגיד לך ששכרתי חוקר פרטי, שהייתי 4 שנים איתו. מעולם לא האמנתי בו. תמיד
12 חשדתי שהוא בוגד בי. תמיד. גם ככה בגלל זה, תפסתי אותו עם נערת ליווי (תמ"א', ע' 70, ש' 13).
13 ובהמשך:
- 14
- 15 ש: את אמרת שמעולם לא סמכת על [הנתבע], מעולם לא בטחת בו,
16 ת: אתה היית בוטח בנן אדם שלא שכב איתך במשך 4 שנים? [...] אני שואלת אותך (ע' 70, ש' 21).
- 17
- 18 61. נסכם ונאמר, שאין חולק על כך שהצדדים היו בני זוג, ושהזוגיות התאפיינה במגורים נפרדים וביחסי
19 אישות מוגבלים. הצדדים היו בקשר הדוק, בילו רבות זה בחברת זה ויחד עם אחרים זמן ממושך, ותמכו
20 זה בזה – עובדה אותה התובעת אינה מכחישה. לא אחת התגלו בין הצדדים חילוקי דעות לגבי הגדרת
21 הקשר ומהותו, והתובעת היתה ערה להסתייגויות כאלה ואחרות מצד הנתבע לאופן בו היא רואה את הקשר
22 ביניהם, ואף חשדה בו לא אחת, לדבריה, שאינו נאמן לה. לפיכך יש לקבוע שהמחלוקת לכאורה לעניין
23 הגדרת הצדדים כ"בני זוג" אינה רלוונטית לענייננו הואיל ואורח חיי הצדדים אינו שנוי במחלוקת ואינו
24 דוחה את הגדרתם כ"בני זוג" או את קיומם של יחסים זוגיים בין הצדדים – גם אם קיימים מספר פירושים
25 למושג זה. באותה נשימה, אמירותיו המסויגות של הנתבע במשטרת ישראל כלפי יחסי הצדדים אינן
26 מהוות ראיה ל"הונאה" מצד הנתבע, והן לא נפלו על התובעת כרעם ביום בהיר.
- 27
- 28 העדר ראיות בכתב
- 29 62. בית המשפט עמד על חוסר הבהירות ממנו סובלת התביעה בנוגע למקור העילה כלפי הנתבע, ואף שהתובעת
30 העמידה אי-אלו מושגים מעולם דיני החוזים, לא הצביעה על חוזה בצילו התנהלו הצדדים, ואו שהופר על
31 ידי הנתבע, כי אם על הסכמה כללית, אותה היא גוזרת בדיעבד, שהוצאות התובעת במסגרת הזוגיות הן
32 "הלוואה" ואו בנות-השבה במקרה של הפסקת הקשר.
- 33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 בחקירתה העלתה התובעת לראשונה את הטענה שהנתבע ניהל רישום או החזיק פנקס בו רשם את כל
2 חובותיו כלפיה, חובות מהם הוא מתנער. בתוך כך ציינה לראשונה שגם היא ניהלה תרשומת של
3 ה"הלוואות" והוצאות עבור הנתבע ומשפחתו. כך ציינה ש"היה לו פנקס, [לנתבע], ככה הוא טען בפני,
4 ואני ראיתי את הפנקס הזה" (תמ"א', ע' 53, ש' 14). שנשאלה האם גם היא ניהלה רישום, השיבה:
5
6 ש. לך יש רשימה? יכול להיות שגם לך יש רשימה של כספים?
7 ת: היה לי רשימה. והיא כל פעם התחילה ונגמרה [...].
8 ש: איפה הרשימה הזאת?
9 ת: בבית [...] אני לא חושבת שרשימה בכתב יד צריך להמציא לטובת בית המשפט (שם, שם)
10
11 63. במועד החקירה הבא השיבה ש"אין לי שום פנקס" (תמ"ב', ע' 14, ש' 35), ולכאורה חזרה מטענתה - "איזה
12 פנקס? לי היה פנקס? לו היה פנקס" (תמ"ב', ע' 16, ש' 12). אלא ששוב שינתה גרסתה וטענה ש"אמא שלי
13 ואני היינו כותבים על דף נייר את החובות" (ע' 16, ש' 31), והוסיפה:
14
15 ש: איפה החובות שאת כתבת בכתב יד, ש[הנתבע] חייב לך?
16 ת: לא יודעת [...] אנחנו מדברים על משהו מ-2012, אתה רוצה שאני אשמור לי ניירות, לא כל
17 הניירות נשמרו. מה לעשות אני לא ארכיון, אני לא ארכיב (ע' 16, ש' 31).
18
19 64. במועד החקירה השלישי, שוב שינתה גרסתה והשיבה:
20
21 ש: והרשימה שאת ואמא שלך עשית, את יכולה, מצאת אותה?
22 ת: לא, אין לי אותה פה.
23 ש: אין לך אותה?
24 ת: לא, אני לא מוצאת אותה (תמ"ג', ע' 3, ש' 31).
25
26 65. נציין שגם אמה של התובעת העידה בהקשר זה:
27
28 ש. לך יש פנקס?
29 ת. לי יש רישום על חלק מהדברים וגם [לתובעת] יש.
30 ש. איפה הרישום?
31 ת. בבית. מה שהיא נתנה לו ללא ידיעתי, והיא נתנה לו הרבה כסף, היא ילדה מעל לגיל 18, היא
32 לקחה ממני כסף, מהבית, [הנתבע] יודע את זה בלי שידעתי. בלי שאני אראה גם (ע' 32, ש'
33 24).
34

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

67. לסיכום, התובעת לא ניהלה בזמן אמת תרשומת של ה"הלוואות" או ההוצאות לגביהן הוסכם שעל הנתבע להשיב במקרה של פרידה או בכלל – גם לא אמה. התובעת לא הוכיחה עוד את טענתה לפיה הנתבע הוא שניהל תרשומת או החזיק "פנקס" בו מנה את חובותיו לתובעת לכאורה.

לגופו של עניין

היקף הראיות מטעם התובעת

68. להוכחת תביעתה על התובעת לעבור שתי משוכות המשקפות את נטל השכנוע ונטל הראיה המונחים על כתפיה. משוכות אלה הן בבחינת שני תנאים מצטברים להוכחת התביעה. ראשית, עליה להניח בסיס משפטי לעילת התביעה, קרי, להיות ההוצאות הכספיות מצדה משום "הלוואה" לטענתה, או שמא בנות-השבה מתוקף דין אחר. כאמור, במישור המשפטי התובעת לא הניחה תשתית לעילתה. שנית, על התובעת להוכיח את היקף הכספים הנתבעים, אלה שהוציאה בעולם המעשה, ולהוכיח טענתה שכספים אלה נועדו עבור הנתבע או שמא משפחתו. גישתה של התובעת גורפת. לשיטתה כל הוצאה כספית בה נשאה, קטנה כגדולה, היא משום "הלוואה" בת השבה. לכן, לשם הוכחת רכיב זה של תביעתה הגישה התובעת לבית המשפט היקף חריג של סימוכין לכאורה למאות רבות של רכישות, תשלומים, חיובים, משיכות והעברות, כפי שמשקפים לשיטתה מדפי חשבון וריכוז חיובי אשראי של שני הצדדים. עוד צרפה שלל פלטי מחשב מסוגים שונים ומתכתובת דוא"ל המלמדים אף הם לכאורה על רכישות ותשלומים בני-השבה. לפי הוראת בית המשפט ומשום מחדלה של התובעת לסמן נספחיה הרבים, הוגשו הסימוכין בקלסר ובו מאות רבות של מסמכים - בנוסף לתצהירי העדים מטעמה. בית המשפט טרח ובחן מסמכים אלה תוך הקדשת זמן שיפוטי יקר לדבר ומתוך ניסיון לרדת לסוף דעתה של התובעת. יש לציין שרובן המכריע של הראיות הן ראיות נסיבתיות, "עקיפות" לטענת התובעת, והמיעוט שבהן הן קבלות על תשלום. גם אם נלמד מהן על הוצאה פלונית אותה מימנה התובעת עבור הנתבע, אין בכך ראיה ל"הלוואה" או להסכמה בין הצדדים בדבר השבה. כמו כן, חלק ניכר מאותם מסמכים אינם מהווים ראיה כלל להוצאה או תשלום שמצאו דרכם אל הנתבע.

69. בנוסף לכך, חקירתה הנגדית של התובעת נפרשה על פני ארבעה דיוני הוכחות, באופן חריג ובעטיה של התובעת. ביושבה על דוכן העדים, התקשתה התובעת להגביל את תשובותיה לשאלות הנשאלות או לעדותה הראשית, ופגעה אנושות ביעילות החקירה וקידום המשפט. התובעת לא שעתה להפצרות בית המשפט ואף בא-כוחה לחדול מלהלאות את בית המשפט בטענות ותיאורים שאין להם כל זיקה להליך. קל היה להתרשם עוד, שהתובעת ראתה בהופעותיה בבית המשפט הזדמנות להוריד כל שהצטבר על ליבה ולא עלה בידה לומר לנתבע מאז הפרידה. ניכר היה עוד שראתה בבא-כוח הנתבע יריב עמו יש להתנצח. היקף הטענות והסימוכין, והקושי ללבן את לשד הטענות בחקירתה הנגדית, הביא להתארכות בלתי סבירה של ההליך, שתלוי ועומד מאז שנת 2016.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

70. לפיכך אין מנוס מלבור את המוץ מן התבן ולאתר מבין אותן הוצאות ותשלומים את טענות הליבה שניתנות לבירור ובחינה, ומתוך אלה להתייחס לסימוכין הרלוונטיים. בירור ודיון בכל התשלומים הנטענים אינה אפשרות מעשית בנסיבות העניין. על מנת לדון בצורה מיטבית ולצלוח את היקף הראיות מצד התובעת, יבחין בית המשפט בין הוצאות נטענות שונות על פי אופיין, **על פי שלוש קטגוריות:**

- א. **הפקדות מצד התובעת לחשבון הבנק של הנתבע;**
- ב. **הוצאות התובעת באמצעות כרטיס אשראי;**
- ג. **מתנות, מיטלטלין וטובין אחרים.**

הפקדות התובעת לחשבון הבנק של הנתבע

71. בסעיף 4 לתצהירה (נ/6/2) עמדה התובעת על הפקדות שביצעה הישר לחשבונו של הנתבע בבנק לאומי, בסכום כולל של **65,100 ₪**. להוכחת טענותיה הפנתה לדפי חשבון חלקיים מחשבונו של הנתבע (נס' ט' לתצהירה). דפי החשבון צורפו על ידי הנתבע במלואם לתצהירו שלו (נס' יא' לנ/16). התובעת הפנתה לדפי חשבון הנתבע לתקופה שהחל מחודש 2/2013 עד ליום 1.4.2015. על גבי דפי החשבון סימנה בכתב יד הפקדות מזומן, המחאות והעברות בנקאיות אשר לטענתה מקורם ממנה ומאמה. **עיון בדפי החשבון כשלעצמם אינו מלמד שההפקדות הנטענות לחשבון הנתבע נעשו על ידי התובעת, ותשובותיה הארוכות בחקירתה לא הצמיחו תשובה קוהרנטית לגבי ערכם הראייתי של דפי החשבון.**

72. נבהיר שהנתבע הודה שהיו פעמים בהם העבירה לו הנתבעת כסף לחשבון, אך הכחיש את טענות התובעת לפיהן כל הפקדות הנטענות מקורן ממנה – **"היו כמה, כן, היא עזרה לי"** (תמליל מיום 29.10.20, להלן - **"תמ'ה-ה"**, ע' 2, ש' 39). במקום אחר ציין הנתבע: **"לא היה חוב אף פעם, אני חוזר, היה עזרה, נכון, היא עזרה לי, ואני לא מכחיש את זה, ואף פעם לא הכחשתי את זה, אבל זה לא היה חוב"** (שם, ע' 35, ש' 4)

73. לא עלה בידי התובעת אפוא להניח דעתו של בית המשפט בחקירתה, שההפקדות השונות המופיעות בדפי החשבון הן הפקדות מטעמה (תמ'א, ע' 26 – 33). גם לשאלות בית המשפט לא השיבה באופן קוהרנטי (שם, ע' 33, ש' 31 עד ע' 34, ש' 24). בהמשך החקירה, התגלו קשיים נוספים בגרסתה. על אף טענתה שאפשר לזהות את ההפקדות מטעמה ככאלו שמקורן בבנק הבינלאומי הראשון, אישרה שגם לאמה יש חשבון באותו הבנק והיא אינה יודעת להבחין בין השניים. כמו כן, הנתבע עמד על כך שקיבל סיוע מהוריו ואחותו, ואף התובעת תסכים שלא כל ההפקדות לחשבון הנתבע, מקורן מהבנק הבינלאומי:

- ת: **עכשיו יש לנו פה שתי [צ"ל "שני", א"מ] חשבונות בבינלאומי, לי ולאימי. אז צריך לבדוק, של מי היה החשבון, או שלי או של אמא שלי (תמ'ב, עמ' 34, ש' 18).**
- ש: **את אומרת את לא יודעת אם ה-40 אלף שקל האלה הועברו מהחשבון שלך או מהחשבון של אמא שלך?**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1 ת: לא. אני יכולה להגיד לך. תן לי לשאול את אמא שלי את המספר חשבון שלה (שם, ע' 34, ש'
2 ; לדעתי זה שלי, כי אני הגשתי נספחים ל[נתבע] רק על מה ששלנו, לא אימי (שם, ש' 38) ;
3 שלי שלי. כל הכספים שהועברו שלי (שם, ע' 35, ש' 3).
4

5 74. תשובות אלה וכגון אלה אינן מעוררות מהימנות. ויתירה מכך, בהמשך זנחה התובעת את ההעברות
6 הבנקאיות, והתרכזה בהפקדות מזומן, תוך שינוי גרסתה והעלאת טענה חדשה, לפיה הנתבע העדיף לקבל
7 כספי מזומן (שם, ע' 35, ש' 41). להלן נבחין שטענה זו חזרה על עצמה כל אימת שהתובעת עומתה עם
8 העדר הראיות לטענותיה. הנתבע חשש לדבריה, מ"כסף שחור" בחשבון ומרשויות המס (שם, ע' 36, ש' 8
9 ואילך). כדרכה, עם שינוי הגרסה הפליגה למחוזות רחוקים, תוך האשמת בא-כוחה הקודם – מוטיב שאף
10 הוא חזר על עצמו פעם אחר פעם במהלך בירור התובענה:
11

12 "העורך דין [...] שהוא עשה לי תצהיר, הוא אמר לי למה נתת לו ביד רק מזומנים הוא לא שאל
13 אותי שאלה כזאת. כשעכשיו אתה באת ושאלת אותי אז אמרתי לך למה יש המון דברים שהם
14 כאילו לא רואים אותם בחשבון מועברים. כי [הנתבע] רצה מזומנים ביד. בן אדם שלא עובד, הוא
15 לא רוצה שיראו במס הכנסה שנכנס לו הרבה מזומנים בחשבון" (שם, ש' 29).
16

17 אף על פי כן, לא עלה בידי התובעת להצביע על אירוע קונקרטי בו הנתבע ביקש ממנה כסף מזומן (שם, ע'
18 39, ש' 1 ואילך).
19

20 75. בית המשפט מוצא גרסה זו תמוהה. ככל שאכן הנתבע עמד על קבלת מזומן, לא הצליח בית המשפט לרדת
21 לסוף דעתה התובעת, כיצד הפקדת מזומן לחשבון מתיישבת עם טענתה לפיה הנתבע "רצה מזומנים ביד
22 [...] הוא לא רוצה שיראו במס הכנסה שנכנס לו הרבה מזומנים בחשבון".
23

24 76. התובעת לא הציגה כל אינדיקציה לטענה שההפקדות לחשבון של הנתבע, כולן או חלקן, בתקופה שבין
25 חודש 2/2013 ועד חודש 4/2015, מקורן ממנה – אף שיש להניח שחלקן אכן העברות או הפקדות שביצעה.
26 בערבו של יום מדובר בטענה שרירותית של התובעת על גבי דפי חשבון, כי העברה או הפקדה פלונית הן
27 ממנה ולא מאחר, מבלי שהציגה כל ראיה לכך. גם בהקשר זה תשובותיה לא הניחו את הדעת, בלשון
28 המעטה:
29

30 ש: גברת, אם לא רשמת את זה איך ידעת כמה הוא צריך להחזיר לך?

31 ת: איך אני ידעתי? אני אגיד לך מה זה היה כאילו אמא שלי הייתה יושבת והייתה אומרת לי,
32 קיבלת החודש 20, אני הבאתי 6 זה 26 כמה נתת ל[נתבע]? אז הייתי אומרת לה בערך 10, 15
33 תלוי באיזה חודש. ואז היא הייתה באה ואומרת הנה [...] החודש קיבלת 10, 15 אלף שקל, נתת

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1 לו אני מבקשת ממך תרשמי את זה. אני לא יודעת איפה הדף הזה, אני לא זוכרת איפה הדף
 2 הזה. אני רק יכולה להגיד לך שזה הסכומים שהועברו מידי חודש.
 3 ש: איפה זה כתוב בתצהיר שלך?
 4 ת: לא כתוב בתצהיר שלי.
 5 ש: לא כתוב בתצהיר, איפה זה כתוב בתצהיר של אמא שלך? [...] שהיא עשתה את החישוב הזה
 6 איתך בכל חודש?
 7 ת: לא כתוב (ע' 40, ש' 5 ואילך).

8
 9 .77 כשנשאלה התובעת כיצד מימנה את ההעברות הנטענות הללו ובכלל את ה"הלוואות" הרבות לנתבע,
 10 השיבה באופן עמוס סתירות:

11
 12 ת: מאמא, מסכנה. לקחתי את זה מעצמי, לקחתי הלוואה מהבנק, לקחתי את זה,
 13 יש לך אישור על לקיחת הלוואה מהבנק? כמה הלוואה לקחת מהבנק?
 14 ת: כמה הלוואות לא לקחתי, תגיד לאיזה בנק לא פניתי (תמ"ד', ע' 43, ש' 2).

15
 16 .78 למען השלמת התמונה, יש לציין ולהבליט העובדה, שביום 10.1.18 נחתמה פסיקתה לגילוי מסמכים
 17 מצדדים שלישיים, לבקשת התובעת, לקבלת אישורי הפקדה לחשבון של הנתבע, של מלוא הפקדות, בכל
 18 דרך, על ידי התובעת או אמה, בין החודשים 11/2012 – 5/2015. אין בידעית בית המשפט האם התובעת
 19 עשתה שימוש בצו וקבלה לידיה מסמכים מחשבונו של הנתבע. חזקה על התובעת שכל שאישורי ההפקדה
 20 היו תומכים בטענותיה, היתה מציגה אותם בפני בית המשפט.

21
22 נספח י' – "תזרים מזומנים"

23 .79 כטענה משלימה, הפנתה התובעת בתצהירה לדפי הבנק שלה, מחשבונה בבנק ה"בינלאומי" ובבנק
 24 "מרכנתיל-דיסקונט", מתקופות שונות, ועד חודש 12/2017 – הרבה לאחר פרידת הצדדים. לטענתה
 25 בתצהיר, עולה מדפי החשבון ש"משכתי מזומנים בסכומים משתנים", ומונה סך כולל של 201,480 ₪
 26 אותם משכה במזומן כביכול על פני התקופה, ומוסיפה – "לפחות מחצית מסכום זה הועבר עלי ידי
 27 לנתבע". לצד דפי החשבון צרפה התובעת רשימות/טבלאות מטעמה, שעל פניהן מפנות לדפי החשבון
 28 האמורים ומוכתרות "תזרים מזומנים" מן החשבונו. יאמר כבר כעת שאין כל ראיה שמשיכת מזומן
 29 מסוימת מחשבון התובעת מצאה דרכה אל הנתבע או אל חשבונו. למעשה אין מן הסתם כל דרך לדעת
 30 מדפי החשבון מה עלה בגורלה של משיכת מזומן פלונית שביצעה התובעת. מחקירתה עלה שגם לתובעת
 31 אין כל דרך לדעת, כל שכן להוכיח, יעדה של משיכת מזומן מזדמנת:

32
 33 כב' הש' מירז: יש לך איך להוכיח איך זה עבר אליו?
 34 התובעת: לא אליו, אני לא יודעת, לפי דעתי מה שניסיתי להסביר,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 התובעת : רצייתי להוכיח שיש העברות מסוימות שכן בוצעו אליו, לצערי לא רשמנו איזה
2 העברה לאן היא בוצעה אבל בנספחים כן רשמנו.
- 3 כב' הש' מירז : אבל את לא תובעת אותם ?
4 התובעת : לא, אני לא תובעת.
- 5 כב' הש' מירז : את לא תובעת אותם ?
6 התובעת : לא (תמ' ד', ע' 24, ש' 20).
- 7
- 8 82. בהמשך לדבריה הוסיף בא-כוחה ש"היא הביאה את כל המסמכים האלה להראות שיש הרבה יותר רק
9 היא לא יכולה להוכיח את המעבר" (שם, ע' 25, ש' 3). למותר לציין שהתבטאויות אלה מוסיפות לבלבול
10 הגלום באגד טענות זה הנוגע לחשבונות הצדדים והפקדות לחשבוננו של הנתבע, ולטשטוש העילה בו לוקה
11 התובענה כולה.
- 12
- 13 83. בהנחה שהתובעת עומדת על ראש תביעה זה, יש להוסיף ולדחות את טענת התובעת לפיה הנתבע היה מובטל
14 כשנתיים וחי על חשבונה כביכול. מאישור המל"ל שהציג הנתבע עולה שהיה מובטל בעת יחסיו עם התובעת
15 בחודש מרץ-יולי בשנת 2013 באופן שמתיישב עם גרסתו. לפי דפי חשבון שצירף (נס' יא' לנ/16) זכה לדמי
16 אבטלה מלאים עבור ארבעה חודשים. עם תום תשלום דמי האבטלה נטל בחודש 8/2013 הלוואה בשיעור
17 15,000 ₪. בחודש 2/2014 כבר שב לעבודה באמצעות חברת כוח אדם. בחודש 5/2014 נטל הלוואה בסך
18 60,000 ₪. בחודש יוני 2014 החל עבודתו ב[...]. בחודש 1/2015 נטל הלוואה בשיעור 20,000 ₪; בחודש
19 5/2015 נטל הלוואה בסך 80,000 ₪; ובחודש 10/2015 נטל הלוואה בסך 100,000 ₪. נסתרה אפוא טענת
20 התובעת לפיה מאז פיטוריו רבץ הנתבע חסר מעש תקופה ממושכת וחי על חשבונה. בית המשפט לא מצא
21 זכר או סימוכין לטענת התובעת בסיכומיה לפיה הנתבע הודה כביכול שלא עבד וחי על חשבון התובעת
22 במשך "שנה וחצי עד שנתיים".
- 23
- 24 **העדים מטעם התובעת**
- 25 84. **מר ד' - חבר של התובעת**, ציין בתצהירו (סומן ת/1) שהוא "נוכח לדעת" שהתובעת העבירה לנתבע סכומי
26 כסף רבים, אותם הנתבע התחייב להחזיר. בחקירתו הנגדית פיתח וחרג מגרסתו בתצהיר, וציין בין היתר
27 שהוא נכח גם עם התובעת וגם עם אמה בבנק, וראה במו עיניו את ההעברות לנתבע, על גבי טופס ההעברה
28 ממש. לדבריו "ממה ששמעתי מ[הנתבע] וממה שהבנתי מ[התובעת] הכל היה בגדר הלוואה, מי נותן
29 סכומים כאלה במתנה" (ע' 18, ש' 27).
- 30
- 31 **אמה של התובעת העידה :**
- 32 ש. מי עוד היה איתכן כשהפקדתן את הכסף ?
33 ת. ד', הוא לקח אותנו לבנק.
34 ש. כמה פעמים ?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 אי, ע' 54, ש' 16). מדפי החשבון שצירף הנתבע לתצהירו (נס' יג' לנ/16) עולה שהנתבע שילם עבור התובעת
2 במחצית הראשונה של שנת 2015 ואף בסמוך לפרידת הצדדים, **חמישה תשלומים ישירים למכללה בסך**
3 **כולל 9,236 ₪.**
- 4
- 5 89. עוד הוכיח הנתבע (נס' י') שבמהלך שנת 2015 שילם באמצעות **הוראת קבע** מכרטיס האשראי שלו, עבור
6 טלויזיה בכבלים (HOT) ועבור טלפון סלולרי ("סלקום") לטובת התובעת. גם לתשלומים אלה התייחסה
7 התובעת בזלזול מופגן - "**פעמיים, שלוש**" לדבריה (שם, ש' 22). הנתבע הוכיח עוד ששילם עבור מינוי שנתי
8 לו ולתובעת למכון כושר, בסך של 1,800 ₪ (נס' יד'). גם מכך התובעת לא התרשמה, ולדבריה "**אני נתתי**
9 **[נתבע] פי 20 ממה שהמכון כושר הזה שווה, סליחה**" (שם, ש' 25-37). ובכלל, התובעת לא התרשמה
10 מאותן פעמים בהן הנתבע רכש לה מתנות, שלח לה פרחים ושילם עבור ארוחה או בילוי של השניים - "**פעם**
11 **אחת מתוך 7**", או "**פעם מתוך מאה**" (שם, ע' 55, ש' 16 ואילך). בחקירתה הבאה, העידה התובעת על
12 המגפיים שרכשה לאמו של הנתבע, בחנות יוקרתית בשם "רפאלו" בעלות של 4,500 ₪ - טענה שתתברר
13 להלן. מבלי משים סיפרה התובעת שהנתבע רכש עבורה נעליים באותה חנות ממש, ויש לשער לשיטת
14 התובעת שאלה עלו יותר מפרוטה. לדבריה "**[הנתבע] קנה לי משם גם נעליים, הוא קיבל אותם חזרה ביום**
15 **שנפרדנו, הוא קנה לי אותם, נתתי לו בבקשה, קח את הנעליים**" (תמ"ב', ע' 45, ש' 14; וגם תמ"ג', ע' 31,
16 ש' 6).
- 17
- 18 90. יצוין שהנתבע הפנה לשתי הלוואות אותן נטל, בשיעור 20,000 ₪ כל אחת, והעבירן לתובעת במזומן.
19 התובעת מכחישה הטענה, והנתבע לא הציג ראיה למסירת הכספים לתובעת - אף שהציג ראיות לנטילת
20 ההלוואות. אף אם לא הוכיח טענה זו, בית המשפט מקבל בהקשר זה את דבריו:
21
- 22 "[...] רוב הכסף הועבר במזומן, בבית שלהם, כשאינן הוכחות. גברת תובעת ואמא שלה. להגיד לך
23 איזה חודש, שנה, אני לא זוכר. לא יכול להגיד לך בדיוק [...] כי לא רשמנו את זה, לא רשמתי את
24 זה, מתי, ולא עשינו שום חשבון, זה היה בקטע של לעזור, וגם לא ביקשתי אותם אף פעם בחזרה"
25 (תמ"ה', ע' 28, ש' 20).
- 26
- 27 ובהמשך הוסיף, "כי לא היה שום חוב אף פעם, והיא יודעת את זה [...] פשוט, אני לא הקלטתי אותה, לא
28 הקלטתי אותה בפעם האחרונה בתחנה, כי עוד הפעם אני, כמו שאמרתי, מתנהג בצורה אחרת לגמרי"
29 (שם, ע' 35, ש' 4).
- 30
- 31 91. אמור מעתה שגם הנתבע הפגין דאגה לתובעת, סייע לה בעת הצורך גם במישור הכספי, לקח על עצמו
32 מימון היבטים מחייה והביע אהבתו ברכישת מתנות. בית המשפט מוכן להניח שהיקף הכספים שהוציאה
33 התובעת במסגרת יחסי הצדדים, עלה על היקף הכספים שהוציאה הנתבע. אך גם לשיטת התובעת הכנסותיה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1 עלו על שלו, לטענתה אף היה מובטל תקופה לא מבוטלת, ואף על פי כן סייע בידה לעת הצורך. כשם שנקבע
2 לעיל הנתבע נטל ו"גלגל" הלוואות מהבנק, החל ממועד פיטוריו מ[...] ובמהלך עבודותיו הבאות, ואף
3 בתקופות בהן לא עבד, נטל הלוואות מהבנק למימון הוצאותיו. יש לקבוע עוד על דרך קל וחומר שהסיוע
4 שהעניק הנתבע לתובעת וכיסוי הוצאותיה, גם אם מינוריים לטעמה, כמו גם המתנות שרכש עבורה, אינם
5 מתיישבים עם תיאור הנתבע כמי שבמשך שנתיים וחצי - שלוש העמיד פנים שהוא בן-זוגה של התובעת על
6 מנת ליהנות מכספה ולחיות על חשבונה.

הוצאות עבור הנתבע באמצעות כרטיס אשראי

92. ראש תביעה זה הוגדר על ידי התובעת בתצהירה כ"חלק מהסכומים שהנתבע נותר חייב לי" (ס' 3(י)
10 לתצהירה ת/6(2)), ומבוסס כולו על פירוט חיובי אשראי מכרטיסה של התובעת (נספחים ח'1-29). חיובים
11 אלה נוגעים להוצאות יום-יומיות שוטפות – מזון, דלק, פארם, בילוי ופנאי, מסעדות וכד' והתובעת העמידה
12 הוצאות אלה על סך כולל של 201,480 ₪ ועותרת לחייב את הנתבע להשיבו.

93. יובהר ויודגש שהוצאות נטענות ונתבעות אלה מושתתות באופן בלעדי על זיכרונה של התובעת לגבי
14 הוצאות ששולמו באמצעות כרטיס אשראי החל מחודש 10/2012 – 4 שנים לפני הגשת התביעה, ו- 6 שנים
15 לפני עדותה. כך, למשל, תובעת להשיב לידיה סכום בסך 43 ₪ ששילמה במסעדת "אגאדיר" ביום 20.11.12,
16 אך לא עבור מסעדת "ארומה" מיום 25.11.12; וכך למשל תובעת סך של 123 ₪ עבור מסעדת "רק בשר"
17 ששילמה ביום 26.11.12, אך מנגד אינה דורשת השבה עבור מסעדת "קפה-בנק" יומיים לאחר מכן ביום
18 28.11.12; עבור תשלום בסך 100 ₪ למסעדת "אבו-זייד" ביום 5.3.13 התובעת דורשת השבה, אך לא עבור
19 תשלום למסעדת "מקסים" ארבעה ימים לפני כן ביום 1.3.13. האבחנה הרלוונטית לטעמה של התובעת,
20 לכל אורכם של דפי החיוב היא אפוא, שהסכומים הנתבעים הם עבור תשלומים שהנתבע נהנה מהם, לעומת
21 אלה שלא, או שלא נכח במקום. למעט עילה זו המבוססת על זיכרונה של התובעת בלבד כאמור, לא הציגה
22 התובעת כל ראיה לאמיתות אבחנה זו.

94. כמו כן, וכשם שהודגש, התובעת לא העמידה כל בסיס משפטי לדרישתה להשבת סכומים אלה שהוציאה
25 עבור הנתבע לכאורה, שגם אם היו מוכחים כדבעי, אינם בני-השבה לראיית הדין המצוי. תשובות התובעת
26 בחקירתה לא קידמו את טענתה שההוצאות הנתבעות בעלות זיקה לנתבע או לנתבע בלבד, או שהנתבע
27 התחייב באופן כלשהו, במפורש או מכללא, להשיב סכומים נטענים אלה:
28

29 ש: "אגאדיר", "מלון נוף הכרמל", "רק בשר" חיפה. למה את רוצה לחייב את [הנתבע] בכספים
30 האלה?

31 ת: למה לא? הוא אמר לי שהוא יחזיר לי את הכסף, כי היום הוא דל אמצעים, הוא רוצה לתת לי את
32 ההנאות של האוכל בחוץ. של לשבת איתי במסעדה. אז אני אשלם היום, וכשיהיה לו, הוא יחזיר
33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1 לי. למה לא? [...] אני חושבת שגבר צריך לשלם על האישה. למה אתה חושב שאני צריכה לשלם
2 עליו?

3 ש: את מבקשת החזרים של מסעדות. זה נכון?

4 ת: כן. ועוד איך (ע' 60, ש' 17 ואילך).

5
6 95. כאמור, התובעת לא הציגה כל ראיה לכך, ובית המשפט אף לא שוכנע מתוך הנסיבות, שכל אימת שהצדדים
7 ישבו במסעדה או עמדו בתור לקונדיטוריה, התקיים ביניהם משא ומתן לקראת חוזה לפיו התובעת תשלם
8 את החשבון כעת, בעוד הנתבע ישיב "כשיהיה לו" לדבריה. בית המשפט לא שוכנע שהצדדים ניהלו את חיי
9 הזוגיות תחת מצג זה מצד התובעת, שכל הניתן על ידה כעת, יושב לה בעתיד, או במקרה בו הצדדים ייפרדו.
10 לחילופין לא שוכנע שחיי הזוגיות של הצדדים התקיימו תחת מצג מצד הנתבע, לפיו הוא מעוניין להעניק
11 לה את "ההנאה של האוכל בחוץ", על חשבונה, תוך התחייבות לשפותה בעתיד. קשה שלא להתרשם עוד
12 שהחזרים המבוקשים על ידי התובעת הם ברובם המכריע עבור תשלומים או רכישות שאדם סביר
13 בנסיבות העניין הקונקרטיות של בני הזוג ובנעליו של הנתבע, לא היה מעלה על דעתו שהם בני-השבה או
14 יהפכו כאלה בעתיד:

15
16 ש: נכון? את רוצה גם החזר. את רוצה מארומה חוף הכרמל, ואת רוצה ממסעדת הדייגים,

17 ת: למה לא? בן אדם ביקש הלוואה, למה אתה חושב שלא? (ע' 61, ש' 33).

18 ש: [...] את יכולה להגיד מה קנית במשביר ב-50 ש"ח, שאת רוצה החזרים?

19 ת: אני הייתי קונה לעתים, אליהם הביתה, מגבונים. הייתי קונה קוסמטיקה לאמא שלו. קונה
20 (שם, ע' 63, ש' 35).

21
22 96. בנוגע לחיובים עבור קניות בסופר הסבירה התובעת:

23
24 ת: אני אומרת כזה דבר, [יש] פה את כל המקומות שאני והוא היינו הולכים לקנות
25 להורים שלו אוכל הביתה,

26 ש: איך את יודעת שזה להורים שלו ולא להורים שלך?

27 ת: והוא אמר שאין להם אוכל,

28 ב"כ התובעת: (מדברים ביחד). תעני.

29 ת: אני יודעת כי הוא לקח את השקיות והיה מרים אותו לבית שלו (ע' 58, ש' 16).

30
31 97. וכך השיבה לשאלות בית המשפט, באופן שגורם לתהיות נוספות על האבחנות שבבסיס רשימת ההוצאות
32 אותן בחרה התובעת לתבוע:

33 ת: עזרתי לו, כן. גם קניית מזון לעבודה, גם כשהוא היה בעבודה, הוא היה אומר

34 לי 'אני, אין לי'.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

101. **לסיכום פרק זה**, התובעת לא ביססה אפוא את העילה המשפטית לחיוב הנתבע בהשבת הוצאות אלה. 1
מדובר בהוצאות שוטפות יום-יומיות מובהקות, **בהן נשאה התובעת מרצונה החופשי**, ולא תחת מצג מצד 2
הנתבע לפיו כספים אלה יושבו לה. התובעת אף לא שכנעה את בית המשפט באבחנתה בין הוצאות בנות- 3
השבה, לבין אלו שאינן – לשיטתה. האופן בו הועמד הסכום הנתבע בראש תביעה זה מעורר חוסר אמון, 4
וקיים ספק רב האם כל ההוצאות אותן מנתה התובעת הן בעלות זיקה לנתבע, האם נהנה מהן והאם נכח 5
כלל במעמד ההוצאה. יצוין עוד שלנתבע אין יכולת להתגונן מפני דרישה להשבת מאות רבות של חיובים 6
קטנים, המצטברים לשיטת התובעת לסך של כ 200,000 ₪, וזאת על בסיס נוכחותו כביכול במסעדה פלונית, 7
תחנת דלק אלמונית או קניות להן נדרשו הצדדים בצרכנייה המקומית, כל שכן שש שנים לאחר מעשה. 8
בית המשפט מוצא שמסקנה זו מתיישבת עם גרסתו של הנתבע בהקשר זה: **"זה עסקאות על שם 9**
[התובעת], אוקיי? עכשיו [התובעת] לא הייתה צמודה אליי 24 שעות, נניח שהיא גם הייתה אוכלת לבד, 10
עם אמא, עם חברים, זה לא הוצאות עליי בכלל, זה הוצאות שלה, שהן לא קשורות אליי" (תמ"ה', ע' 16, 11
ש' 12).

102. לבסוף, לא נעלמה מעיני בית המשפט טענת התובעת בסיכומי התשובה: **"לעומת זאת, אין התובעת מלינה 14**
ובאה בתביעה זו על הוצאות הכספים השוטפות בין בני זוג". אזי ככל שעומדת התובעת על ראש תביעה 15
זה, כולו או חלקו, דינו אפוא להידחות. 16

תובנת ביניים – הכספים שהשיב הנתבע לתובעת

103. להלן נעסוק בטענות התובעת לרכישות שביצעה לטענתה לטובת הנתבע ומשפחתו, רכישות מיטלטלין 19
וטובין אחרים. בהקשר זה יש לעמוד על טענת הנתבע לשני מועדים בהם פגש את התובעת לצד אמו ואחותו, 20
והשיב לה כספים עבור הוצאות בהן נשאה התובעת. **האחת, נערכה בבית קפה סמוך למרכז "חורב" 21**
בחיפה, בה התובעת קבלה לידה סך של 5,000 ₪ עבור רכישת חתול בריטי, הוצאות עבור חופשה בכרתים, 22
ורכישת מגפיים לאמו של הנתבע. המועד השני התרחש בבית קפה ב"גרנד קניון" בחיפה, בה נמסרו 23
לתובעת 2,000 ₪ נוספים. טענה זו נתמכה עוד בתצהיר אמו ואחותו של הנתבע. בית המשפט השתכנע 24
ששתי הפגישות הללו אכן התקיימו והכספים האמורים אכן שולמו לתובעת, מאלו הנימוקים: 25

26
27 **אמו של הנתבע עמדה במהלך חקירתה הנגדית בתוקף על קיומן של שתי הפגישות ושני החוזרים (תמ"ד',**
ע' 70, ש' 32). בהמשך ציינה: **"ואחרי זה הן, [התובעת] אמרה מה זה? זה לא יפה בלי מעטפה, איך זה בלי 28**
מעטפה, ככה זה לא יפה. אמרתי נו ככה, בלי מעטפה" (שם, 71, ש' 11; ור' גם ע' 73, ש' 30; וגם ע' 74, ש' 29
14; וגם ע' 87, ש' 18). בית המשפט מצא את עדותה מהימנה ועקבית. גם **אחות הנתבע** תיארה בחקירתה 30
את שתי הפגישות (ע' 63, ש' 30). גרסתה נתמכה עוד על ידי העובדה שהיא עובדת ב"..." במרכז חורב (ע' 31
65, ש' 18). גם את עדותה מצא בית המשפט מהימנה ועקבית ונטועה בפרטים: **"בחורב בקפה גרג העברנו 32**
5,000 ₪ עבור כרתים, חתול בריטי ומגפיים ועוד 2,000 ₪ בגרנד קניון" (ע' 74, ש' 5; וגם ע' 79, ש' 1). בית 33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1 המשפט מעדיף עדויות אלה על פני הכחשתה של התובעת, ואינו מקבל את טענות התובעת בהקשר זה (תמ"ש-
2 ב', ע' 25, ש' 4).

3
4 104. יתירה מכל אלה, ומבלי לגרוע מן האמור, במעמד חקירתה הנגדית, הציגה אמו של הנתבע, ברשות בית
5 המשפט והסכמתו של ב"כ התובעת, את פנקסה/יומנה האישי, בו תיעדה בזמן אמת את שני המועדים בהם
6 השיבו לתובעת את הסכומים האמורים (תמ"ד', עמ' 75, ש' 14).

מתנות, מיטלטלין וטובין אחרים

טענות התובעת בנוגע לכלי רכב

7
8
9
10 105. בנוגע לסוגיה זו, העלתה התובעת שלל טענות לגבי מספר כלי-רכב, וטענות אלה שימשו אותה בערבוביה.
11 נפתח בעובדה שכלי הרכב המדוברים נרכשו באמצעות חברת מימון, שמתווכת בין רוכשי רכבים לבין גורמי
12 מימון ויבואני רכב (להלן – "החברה"). כל כלי הרכב המדוברים נרכשו באמצעות חברת המימון ולא נרשמו
13 על שמה של התובעת. רכב מסוג "[...]" היה בשימוש של התובעת בטרם החלו יחסיה עם הנתבע ובטרם
14 הכירה אותו (להלן – "הרכב הישן"). התובעת הודתה בכך (תמ"א', ע' 59, ש' 10). יחד עם זאת, התובעת
15 טענה בתצהירה (ת/6/1) שהנתבע "הצליח להוציא ממני את רכבי הפרטי [הרכב הישן] לשימוש האישי".
16 בנוסף לטענתה הפציר בה הנתבע לרכוש לו ולמשפחתו רכב מסוג "[...]" (להלן – "הג'יפ"), והתחייב להשיב
17 לה "מחצית מהוצאות המימון", אך מעולם לא עשה כן. ובנוסף, מוסיפה התובעת וטוענת שהנתבע "שכנע
18 אותי להשיג עבורו עסקת מימון אטרקטיבית לרכישת רכב חדש מסוג '[...]' (שתירשם על שמו בלבד)"
19 (להלן – "רכב הנתבע"). בתצהירה הנוסף (ת/6/2) צרפה לדבריה "חשבונות של מימון כלפי הרכב שנרכשו
20 עבור הנתבע [...]" – ומתכוונת לגיפ.

21
22 106. לחיזוק גרסתה צרפה את תצהיר ידידה מר א', שציין בתצהירו (ת/5) ש"ידוע לוי" שהנתבע ביקש מהתובעת
23 לרכוש עבורו את הגיפ. לשם כך ביקשה התובעת מ-א' שישמש ערב להלוואת המימון, והוא הסכים לעשות
24 כן. הקושי הראשון בגרסת התובעת עולה מגרסתו של א' בתצהירו לפיה "ומנגד [הנתבע] התחייב להחזיר
25 [לתובעת] את סכום ההלוואה בסך של 700 ₪ לחודש למשך תקופה של 3 שנים" (ס' 6). לגרסה זו אין כל
26 זכר בטענות התובעת, והיא לא חזרה על גרסה זו.

27
28 107. בנוסף, הוגש תצהירו של מר ש', הבעלים של חברת המימון. לדבריו הכיר את התובעת בעקבות רכישת
29 הרכב הישן. הוא תיאר כיצד בשנת 2014 התובעת רצתה לרכוש גיפ לבני הזוג ולהבנתו הנתבע יישא בחצי
30 מעלות הגיפ. להבנתו עוד הנתבע הפעיל עליה לחץ שתרכוש גיפ כתנאי לחתונה.

31
32 108. הנתבע ציין בתצהירו, שלא היה לו כל עניין בגיפ, אלא שהיתה זו התובעת שרצתה להשאיר את רכב הישן
33 לאמה ולרכוש לעצמה רכב חדש. הנתבע המליץ לה לא לעשות כן, כל שכן נוכח עלות הגיפ. לטענתו לא עשה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 שימוש בגייפ אלא בנסיעותיו עם התובעת. הוא לא שילם דבר עבור הגייפ, לרבות ביטוחים או אגרות. כמו
2 כן, סירב לשמש ערב להלוואה מושא הגייפ, ולכן פנתה התובעת לידידה מר א'.
3
- 4 109. לאחר שמיעת הצדדים באריכות ולאחר חקירתה הארוכה של התובעת בהקשר זה, מן הדין לדחות את
5 טענות התובעת. התובעת הודתה שרכב הישן נרכש לפני הכרות הצדדים וללא כל זיקה לנתבע (תמ"א', ע'
6 59, ש' 10). מנהל חברת המימון מר ש' אישר בחקירתו שאין בידיעתו דבר וחצי דבר על היחסים בין הצדדים,
7 או על דין ודברים ביניהם לעניין הרכב או כל הקשר אחר, אלא מפיה של התובעת בלבד (ע' 22 ואילך). לפיכך
8 אין ליחס לו ידיעה כלשהי בנוגע להתחייבות מצד הנתבע או תנאי שהעמיד.
9
- 10 110. בית המשפט עיין עוד בדקדוק במסמכי חברת המימון שצרפה התובעת. העולה מהם מתיישב עם גרסת
11 הנתבע. עולה שהעסקה למימון הגייפ נחתמה על ידי התובעת ואמה בחודש 6/2014, והפיגורים עבור הגייפ
12 החלו מיד לאחר מכן, כבר בחודש 11/2014. עוד בחודש 10/2014 כבר עלתה האפשרות בין התובעת ואמה
13 לבין חברת המימון להשיב את הרכב הישן, שהושב לבסוף בחודש 3/2015. אך לא היה בכך על מנת לסלק
14 את החוב של התובעת ואמה כלפי חברת המימון. בחודש 6/2015 נפרש החוב של התובעת ואמה מחדש, ומר
15 א' הוחתם כערב להן. התובעת לא הציגה קצה ראייה למעורבות כלשהי של הנתבע ברכישת הרכב הישן
16 והגייפ. התובעת אישרה עוד שהנתבע סירב לשמש ערב להלוואה.
17
- 18 111. **אשר לרכב ה[...]** של הנתבע, לא מצאתי ממש בטענת התובעת לפיה הנתבע **"שכנע אותי להשיג עבורו**
19 **עסקת מימון אטרקטיבית לרכישת רכב חדש מסוג [...]"**. חלקה של התובעת בהקשר לרכב זה התמצה
20 בשליחת תלושי שכר של הנתבע אל חברת המימון, ותו לא. התובעת לא "השיגה" את העסקה או את
21 התנאים. מנהל חברת המימון העיד שבחן את התלושים ואישר לנתבע מימון בשיעור 100% (ע' 23, ש' 15),
22 והוסיף שהנתבע **"פנה אליי אישרתי לו בבנק לאומי או פועלים [...]** הוא חתם על העסקה של הניירות
23 **שלנו ומשם הלך ליבואן לחתום"** (ע' 23, ש' 23). התובעת לא התחייבה לכל הוצאה כלפי רכב הנתבע ולא
24 מימנה בפועל היבט כלשהו בעסקה זו, שנעשתה באופן ישיר בין הנתבע לבין חברת המימון, הבנק המממן
25 ויבואן הרכב. התובעת אף לא ערבה לעסקת רכב הנתבע.
26
- 27 112. אין חולק אפוא שהתובעת ואמה, ולאחר מכן מר א', הם שנרשמו כבעלי העסקה והיו נרשמים כבעלי הגייפ
28 במידה והיו מסלקים את חובם (ר' עדות מנהל חברת המימון ע' 23, ש' 12). בית המשפט לא שוכנע שכל
29 השלושה התכנסו תחת אותה קורת גג בחברת המימון, ושמר א' נטל הלוואה בסך 20,000 ₪ כטענתו כסיוע
30 לתובעת, רק בכדי לרכוש גייפ לנתבע, ומכיוון שדרש זאת כביכול. התובעת לא הוכיחה טענתה על רקע
31 נסיבות אלה שהנתבע התחייב להשיב לה מחצית הוצאות המימון. גרסה זו נסתרה על ידי מר א' כאמור,
32 שהצהיר שבידיעתו על הסכמה מפורטת לפיה הנתבע ישיב לתובעת סך של 700 ₪ מידי חודש לתקופה של
33 3 שנים. בית המשפט מוצא כסבירה יותר את גרסת הנתבע, שמתיישבת עם המסקנות העולות מן המסמכים

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1 האמורים, ולפיהן התובעת רצתה לרכוש לשימושה את הג'יפ ולהעביר את הרכב הישן לשימוש אמה. כשם
2 שצפה הנתבע, תוך חודשים ספורים התובעת ואמה לא עמדו בתשלומים ובשיח בין לבין חברת המימון
3 עלתה האפשרות להשיב את הרכב הישן. משלא היה בכך די לשם סילוק החוב, נפרש החוב מחדש בתנאי
4 לצירוף לווה נוסף, והנתבע סירב לשמש לווה, למורת רוחה של התובעת. **לבסוף גם רכב הג'יפ הושב,**
5 **והתובעת לצד אמה ומר א' נותרו בעלי-חוב כלפי חברת המימון.**

6
7 113. לשם השלמת התמונה יצוין, שלא עלה בידי התובעת להצביע על פעם אחת ויחידה בה פנתה לנתבע על מנת
8 שייקח חלק בהשבת החובות או תשלום ההשבה החודשי, כמי שהג'יפ נרכש עבורו כביכול (תמ"ב, ע' 49, ש' 21),
9 ש' 14 ואילך).

10
11 114. השאלה הרלוונטית היא, האם הנתבע עשה שימוש בלעדי בג'יפ כנטען על ידי התובעת? טענה זו לא הוכחה,
12 ובית המשפט מוצא טענה זו בלתי סבירה. עוד מוצא בית המשפט בלתי סבירה את גרסתה הגורפת של
13 התובעת לפיה בעת יחסי הצדדים היא לא עשתה שימוש בג'יפ אף לא פעם אחת (תמ"ב, ע' 49, ש' 21). בית
14 המשפט מעדיף בהקשר זה את הגרסה לפיה הרכב היה בשימושה של התובעת. גרסה זו קבלה חיזוק דווקא
15 ממר א', שסתר את טענות התובעת וחיזק את גרסת הנתבע. בעדותו סיפר בתקיפות, ובגנות הנתבע, כיצד
16 הנתבע ביקש לעיתים לשאול את הג'יפ מהתובעת:

17
18 **"למה? אתה היית שם כדי לדעת? אתה מצפה שאני אשן מתחת לבית שלה כל יום? היה לא מספר**
19 **פעמים שהלכתי עם [התובעת] והיא אמרה שהיא צריכה להשאיר את הרכב שם, הלכתי איתה עם**
20 **הרכב הקטן והיא השאירה שם כי הוא אמר שהוא צריך את הרכב כדי לקחת את ההורים שלו**
21 **בבוקר לכנסיות וטיפולים"** (ע' 37, ש' 27).

22
23 115. התובעת אישרה עוד שלאחר פרידת הצדדים היא ואמה עשו שימוש בלעדי בג'יפ (תמ"ב, ע' 20, ש' 12).
24 הנתבע לא העמיד כל דרישה לגבי הג'יפ, שנרכש עבורו כביכול, לא בפני התובעת או בית המשפט.

25
26 116. לסיום פרק זה נציין שעל אף טענות התובעת ששכרה רכבים לשימוש הנתבע, למשל רכב מסוג "[...]'",
27 התובעת לא הציגה כל ראיה לטענות אלה.

28
29 117. **לסיכום, התובעת לא הוכיחה טענותיה בהקשר לכלי הרכב, ולמצער הרכב הישן והג'יפ, ולא הוכיחה זיקה**
30 **בין רכבים אלה לבין הנתבע.** אמנם יש לשער, והדבר לא הוכחש, שהנתבע עשה שימוש בג'יפ מעת לעת
31 כמקובל ונהוג בין בני זוג, אך לא הוכח קיומה של עילה כלפיו להשיב עלות כלשהי בה נשאה התובעת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 **חתולים בריטיים**
- 2 118. טענות התובעת בהקשר זה התקשו לעורר מהימנות. גרסתה השתנתה תדירות ולא נתמכה בראיות. לפי
- 3 גרסה אחת, רכשה התובעת לאמו של הנתבע חמישה חתולים: "5 חתולים, למה אחד? [...]. כולם בריטיים
- 4 [...] קניתי להם 5 חתולים. זה התחיל בחתול אחד ונגמר ב-5" (תמ"ב, ע' 24, ש' 24). לפי גרסה אחרת,
- 5 רכשה שני חתולים בלבד (ר' ע' 42, ש' 19). כראיה הציגה התובעת קבלה אחת ע"ס 1,800 ₪ (סומנה ת/8),
- 6 המעידה לכאורה על רכישת חתול אחד ביום 10.8.14. הקבלה אינה נושאת סימני זיהוי כלשהם, ולא ידועה
- 7 זהות מנפיק הקבלה.
- 8
- 9 119. בחקירתה הסבירה התובעת "כל מי שקניתי ממנה, זה הייתה אישה שלא רוצה להצהיר על כספה" (ע' 56, ש' 23). בא כוחה הוסיף ש"מי שמרביע חתולים ומוכר אותן גבירתי נותן קבלות?" (תמ"ב, ע' 41, ש' 25).
- 10 120. לתצהירה (ת/6(2)) צרפה התובעת לא פחות מ-36 תמונות של חתולים, רובן לפחות הורדו מהמרשתת,
- 11 ואינן מהוות ראיה או סימוכין לטענות התובעת וספק אם בעלות זיקה לענייננו באופן כלשהו. התובעת לא
- 12 הניחה אפוא כל בסיס לטענותיה. מקל וחומר שלא העמידה בסיס לטענה שנשאה בעלות של 15,000 ₪
- 13 לרכישת חתולים (ס' 3(ב) לת/6(2)).
- 14
- 15
- 16 120. גם בהקשר זה, ובשים לב להעדר כל ראיה לטענות התובעת, מבכר בית המשפט את גרסת הנתבע, אמו
- 17 ואחותו, שיש ברשותם חתול בריטי אחד אותו רכשה התובעת, ועלות זו הושבה לה כאמור. ובנוסף ארבעה
- 18 חתולי רחוב. בית המשפט מוצא את עדות אמו של הנתבע מהימנה בהקשר זה ולא היה בחקירתה הנגדית
- 19 הארוכה על מנת לפגום בגרסתה (תמ"ד, ע' 71, ש' 18; ור' גם עדות אחות הנתבע, ע' 68, ש' 22).
- 20
- 21 **הוצאות עבור וטרינר לחתולים – "Medivet"**
- 22 121. בתצהירה טוענת התובעת למימון ביטוח רפואי וטיפול רפואי לחתולים ומפנה לסימוכין לכאורה (נס' ו' לת/6(2)), בדמות "תיק בעל חיים" ופנקס חיסונים לחתול בריטי אחד, מבלי להציג סימוכין לתשלום
- 23 כלשהו. על גבי המסמך רשמה התובעת בכתב יד "מדיווט 10,000 ₪ וטרינרים פרטיים" – ותו לא. לקיומו
- 24 של ביטוח רפואי או תשלום עבורו, לא הוצגה כל ראיה. בית המשפט לא מצא כל בסיס לטענות התובעת,
- 25 גם לא על בסיס תשובותיה בחקירתה: "זה מה שנתתי לו 10 אלף שקל עבור מימון ווטרינרים, ביד מזומן"
- 26 (תמ"ב, ע' 46, ש' 24).
- 27
- 28
- 29 122. יתירה מכך, הנתבע צירף כרטסת לקוח מהמרפאה הווטרינרית, על שמו, המתפרשת על פני כ 5 שנים
- 30 (סומנה נ/4), בסך כולל של כ 25,000 ₪. ניכר היה שהתובעת מבקשת לאחוז בגרסה חדשה ומורכבת אך
- 31 מוכרת, לפיה, אמנם הנתבע ומשפחתו שלמו עבור הטיפול הווטרינרי, אך היא היתה זו שלמעשה מימנה
- 32 אותו:
- 33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 ש: בעניין מדי-וט. מדי-וט. תראי לי איפה את שילמת כספים.
 2 ת: אתה רוצה שאני אספר לך משהו,
 3 ש: לא, אני שואל איפה אישור להעברת כספים למדי-וט. אני אומר לך ש[הנתבע] שילם את
 4 הכספים.
 5 ת: אז אני יכולה להגיד לך שהוא קיבל,
 6 ש: איפה קבלות?
 7 ת: [הנתבע] קיבל ממני מזומן ביד, ואחותו השתמשה בוויזה. והוא היה מפקיד לאחותו את הכסף
 8 שהוא קיבל ממני.
 9 ש: רגע, רגע, אני רוצה להבין את הגרסה עכשיו, מה שאת אומרת, שאת הכספים היית נותנת,
 10 ת: אתה תבין את הגרסה (תמ"א', ע' 58, ש' 20; וגם תמ"ב', ע' 46, ש' 24; וגם תמ"ג', ע' 5, ש' 21).
 11
 12 123. בית המשפט לא מצא כל בסיס לגרסה זו, ודינה כדין שלל הטענות בהקשר זה – להידחות.
 13
 14 **מנורת חימום לחתולים**
 15 124. בתצהירה עותרת התובעת להשבת 7,000 ₪ בגין רכישה זו לכאורה. הסימוכין שצרפה (נס' ד, לת/6(2)) אינם
 16 בבחינת ראיה כלל – לא לזהות המוצר המדובר ולא לתשלום. לפי גרסה אחת מצד התובעת היא רכשת את
 17 המתקן מאדם פרטי ומסרה את המתקן ואת הקבלה לנתבע (ע' 57, ש' 35). לפי גרסה אחרת, לדברי התובעת,
 18 "לדעתי לא צירפתי [קבלה], ואני יכולה להגיד לך שהמנורה הגיעה ישירות לבית שלהם, אז גם אם היה
 19 קבלה, במנורה הם לא נתנו לי אותו זה הגיע לבית שלהם" (תמ"ב', ע' 46, ש' 13).
 20
 21 125. התובעת לא הוכיחה רכישה זו, על גרסותיה. גם במידה והתובעת אכן רכשה מנורה זו, אין בפניי בית
 22 המשפט אינדיקציה כלשהי, או קנה מידה, לעלותה או שוויה. לפיכך דין טענות התובעת בהקשר זה
 23 להידחות.
 24
 25 **כלב מסוג "גולדן רטריור"**
 26 126. בית המשפט מוצא את טענות התובעת בהקשר זה נטולות בסיס. התובעת לא הציגה ראיה כלשהי לרכישת
 27 כלב או אף לקיומו של כלב בחייו של הנתבע או משפחתו. יש לדחות עוד את טענת התובעת לפיה לא קבלה
 28 קבלה עבור רכישת הכלב, בעוד לטענתה רכשה אותו בכלביה מוכרת. בית המשפט מתקשה להעלות על
 29 הדעת שאימוץ כלב, כמתבקש, או שמא רכישת כלב, לא תותיר בידי התובעת סימוכין מינימליים. גם
 30 אחזקת כלב לכשעצמה מקימה ראיות בדמות דרישות ואגרות, חיסון, רישוי, פתיחת תיק אצל וטרינר,
 31 וכיוצ"ב. אין מקום להנחה שהתובעת תרכוש כלב במקום מסודר מבלי שיהיו ראיות לכך. תשובותיה
 32 בחקירתה לא הוסיפו מהימנות לגרסתה:
 33
 34 ש: (לא ברור) 4000 ש"ח. ויש איזשהו אישור על העברת כספים? צירפת?

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 ת: נתתי את זה במזומן, לא קיבלתי קבלה.
 2 ש: אני שואל, צירפת? למי נתת את הכסף כאן?
 3 ת: לכלביית אפיקים.
 4 ש: איפה כלביית אפיקים? למה הם לא פה, בדיון עכשיו?
 5 ת: תקרא להם (תמ"ב', ע' 58, ש' 8).

ובמקום אחר:

- 7 ש: את מסכימה איתי שקיבוץ אפיקים זה מקום מסודר, ואם היית פונה היית יכולה להציג קבלה?
 8 ת: קיבוץ אפיקים, יש לי גם את השם, את בן האדם, אתה יכול ללכת אליו. אני ו[הנתבע] היינו
 9 אצלו והוא יכול להגיש רכשתי ושילמתי כמו ילדה טובה. הוא יכול לספר לכם גם שאני, לצערי,
 10 עקב זה ש[הנתבע] לא רצה שהכלב יישאר אצלי, החזרנו. וכמה בכיתי, וזה לא עניין אותו
 11 שהכלב (תמ"ג', ע' 33, ש' 30).

12
13 127. בית המשפט לא מצא אפוא בסיס כלשהו לטענות התובעת בהקשר זה ודין להידחות.

מתנות ותשלומים אחרים

- 16 128. **תשלום שכר טרחה לעו"ד ט"נ** - התובעת צרפה העתק קבלה לכאורה מאת עו"ד ט"נ, מיום 30.1.14 ע"ס
 17 11,800 ₪ (נס' א' לת/6(2)). הקבלה הונפקה על שמה של **התובעת**, עבור "יעוץ משפטי". התובעת לא תיארה
 18 בתצהירה או בחקירתה מהי הזיקה בין קבלה זו לבין הנתבע, שהכחיש כל קשר או פגישה עם עו"ד ט"נ.
 19 לדבריה "הוא קיבל את הייעוץ המשפטי. אני לא הייתי צריכה" (שם, ע' 56, ש' 2), אך סתמה ולא פרשה.
 20 הנתבע לא נשאל על כך בחקירתו. לפיכך יש לדחות ראש תביעה זה.

- 22 129. **רכישת נעליים/מגפיים לאמו של הנתבע** - התובעת טענה כזכור שרכשה עבור אמו של הנתבע מגפיים
 23 יוקרתיים בעלות של 4,500 ₪, מבלי שצרפה כל ראיה לכך. התובעת כן צרפה שלל תמונות ספורדיות של
 24 נעלי נשים. אמו של הנתבע לא הכחישה שהתובעת רכשה לה מגפיים, אך הכחישה את הסכום הנתבע, וטענה
 25 כזכור שתשלום עבור המגפיים הושב לתובעת בפגישה המרכז "חורב" – טענה שהתקבלה. בית המשפט
 26 מצא עוד את תשובות אמו של הנתבע בחקירתה מהימנות, וכך את טענתה שהרכישה היתה יוזמה של
 27 הנתבעת, מבלי שהתבקשה לכך (תמ"ד', ע' 73, ש' 30).

- 29 130. תשובותיה של התובעת בחקירתה אינן מתקבלות על הדעת. משנשאלה על העדר קבלה השיבה: **"תלך ל[...]**
 30 **מ-רפאלו", היא נמצאת בקסטרה. תגיז לה למה היא לא הנפיקה קבלה. כולם היום עובדים בשחור"**
 31 (תמ"א', ע' 57, ש' 17). בית המשפט אינו מקבל את ההנחה שחנות יוקרתית אינה מספקת קבלה עבור
 32 רכישת נעלי יוקרה, כל שכן במחיר 4,500 ₪, או את ההנחה שרוכש מוצר כגון זה יסכים שלא לקבל קבלה,
 33 ולו לצורך הבטחת אחריות על המוצר. עוד התברר מחקירת התובעת שאין זיקה בין תמונות הנעליים
 34 (הרבות) שמעטרות את תצהירה של התובעת לבין הנעליים ו/או המגפיים המדוברים (תמ"ב', ע' 45, ש' 31).

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 גם בהקשר זה התובעת שינתה גרסתה, וטענה שלמעשה, לא היא רכשה את הנעלים אלא ש"לא היה לי
2 קבלה. אמא שלו קיבלה ממני מזומן והלכה לחנות וקנתה" (תמ"ב, ע' 45, ש' 14). על בסיס המקובץ לעיל,
3 יש לדחות ראש תביעה זה.
4
- 5 131. **ביטוח "תאונות אישיות" לנתבע** – התובעת לא הוכיחה קיומה או רכישתה של פוליסת ביטוח כלשהי עבור
6 הנתבע, או שהיא נשאה בתשלום עבור פוליסה כאמור. דין טענה זו להידחות.
7
- 8 132. **תשלום עבור ביקור אצל ד"ר ס'** – לראיה לכאורה צרפה התובעת (נס' ז'2) דוא"ל שנשלח לכאורה מד"ר ס'
9 לחשבונה, אליו מצורף קובץ "WORD" בשמה של אמו של הנתבע. על גבי העתק הדוא"ל רשמה התובעת
10 בכתב יד "900 ש"ח". התובעת לא הציגה כל ראיה לתשלום כלשהו שביצעה בהקשר זה. בחקירתה בקשה
11 לאתר קבלה שמצויה ברשותה, אך לשווא (תמ"ב, ע' 52, ש' 4). אז שינתה גרסתה, לגרסת המזומן בה
12 עשתה שימוש לאורך חקירתה ובהעדר ראיה - **"אדוני, גברת [אמו של הנתבע] הייתה אצל הרופא, לקחה
13 ממני מזומן, שילמה לו, לקחה את הקבלה לכיס שלה"** (שם, ע' 52, ש' 10 ואילך). אמו של הנתבע הכחישה
14 תשלום נטען זה והעידה שעלות הביקור כוסתה על ידי ביטוח הבריאות שלה (תמ"ד, ע' 92, ש' 14). בית
15 המשפט קובע שטענות אלה לא הוכחו ודין להידחות.
16
- 17 133. **תשלום עבור ניתוח לאמו של הנתבע** – טענה זו נסמכת על דפי החשבון של הנתבע, בהם עסקנו באריכות
18 לעיל (נס' יא' לתצהיר הנתבע נ/16). התובעת מפנה להפקדת מזומן לחשבון הנתבע בסך 9,900 ש"ח, לכאורה
19 בסמוך למועד הניתוח. הפקדה זו לחשבון הנתבע לא הוכחה כהפקדה מהתובעת, ואף לא הזיקה בין הפקדה
20 זו לבין הניתוח. הנתבע אישר שהתובעת סייעה לכסות חלק מההשתתפות העצמית, בשיעור של כ 1,400 ש"ח,
21 ושסכום זה הושב לידי התובעת (ע' 90, ש' 26).
22
- 23 134. בהינתן נטל השכנוע שעל כתפי התובעת, יש לקבוע שטענה זו לא הוכחה ודינה להידחות.
24
- 25 **טענות מרכזיות נוספות מטעם התובעת**
- 26 135. להלן נעמוד על מספר טענות נוספות אותן העלתה התובעת כלפי הנתבע, ומן הראוי לדון בהן.
27
- 28 **חובות התובעת בהוצאה לפועל**
- 29 136. בתצהירה (ת/6/3) טענה התובעת שעומדים לחובתה חובות רבים בהוצל"פ, ואלה נצברו בעטיו של הנתבע.
30 בעקבות הכספים הרבים שהעבירה אליו, נקלעה לחובות הרובצים עליה עד היום. לתצהירה דלעיל צרפה
31 את החלטת כבוד רשם ההוצל"פ מיום 27.6.18, שניתנה בעקבות בקשת התובעת לצו הפטר (שם, נס' א').
32 מההחלטה עולה שהתובעת הוכרזה חייב מוגבלת באמצעים **עוד ביום 2.1.07**, ותיק איחוד לחובותיה נפתח
33 **ביום 26.9.05** – שנים רבות לפני הכרותה עם הנתבע. לכתחילה קשה לראות את הזיקה בין חובות אלה

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1 לבין הנתבע, ומתשובות התובעת בחקירתה עולה שגרסתה היא, שמשום הכספים הרבים שהעבירה
2 לטענתה לנתבע, לא נותר בידה די לסלק את חובותיה, ואף לא לשלם את צווי התשלומים בעניינה. תשובות
3 אלה לא הניחו את דעתו של בית המשפט:

4
5 ש: תראי, החוב של האגודה לטרשת נפוצה, מיום פברואר 2017 קשור ל[נתבע]? [...]

6 ת: כי אם לא היה [הנתבע] צובר איתי חובות, לא הייתי לוקחת הלוואה מהאגודה (שם, ע' 14, ש'
7 8).

8 ש: האם החוב שלך לבית חולים בני ציון על סך 4000 ש"ח קשור ל[נתבע]?

9 ת: כן. כן. אני לא שילמתי את חובתי. הייתי משלמת רק את הגחמות המטומטמות שלו.

10 ש: אבל החוב הזה נוצר ב-2004 יקירתי. הכרת אותו אז?

11 ת: זה לא רק ב-2004.

12 ש: לא. אני מבין.

13 ת: היה חוב קטן ב-2004, ואחרי זה הלכתי עוד מאה פעם לבית חולים בני ציון (שם, ע' 14, ש' 26).

14 ובהמשך:

15 ש: איך חוב ממגן דוד אדום שהתחיל בחודש מרץ 2007, קשור ל[נתבע] שהכרת אותו 4 שנים

16 לאחר מכן?

17 ת: כי זה הצטברות [...] (שם, ע' 15, ש' 19).

18 [...] אני רק אמרתי דבר אחד. שהיה לי המון כסף. אם לא הייתי נותנת ל[נתבע], אני הייתי מכסה

19 אותם. אני לא התכוונתי ליצור חובות חדשים. לא התכוונתי (שם, ע' 17, ש' 2).

20
21 137. אין די בטענות אלה אפוא על מנת להשית על הנתבע אחריות לחובות התובעת, חלקם הגדול של החובות
22 נצבר הרבה לפני הכרות התובעת עם הנתבע, והוסיף להצטבר משום פעולות אישיות של התובעת:

23
24 ש: תגידי, את שילמת את כל צווי התשלומים בתיק ההוצאה לפועל שנפתח ב-2005?

25 ת: אני לא זוכרת (תמ"א, ע' 9, ש' 22).

26
27 138. עוד הודתה התובעת שהוכרזה חייבת מוגבלת באמצעים בעקבות עסק שפתחה בשנת 2005 ונכשל (תמ"ב,
28 ע' 15, ש' 27; תמ"ב, ע' 16, ש' 3).

29
30 139. יתירה מכך, בהחלטת כבוד הרשם דלעיל, הדוחה את בקשת התובעת, צוין שרוב חובותיה של התובעת
31 נוצרו לאחר שכבר הוכרזה חייבת מוגבלת באמצעים, ובניגוד להחלטות בתיק האיחוד האוסרות עליה
32 למשוך המחאות וליצור חובות חדשים. עוד נדחתה טענתה ליצירת חובות בעקבות מצבה הבריאותי. יצוין
33 עוד שעולה מההחלטה שהתובעת לא טענה בשום שלב ליצירת חובות משום קשריה עם הנתבע,

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 "הלוואות" שהעניקה ולא הושבו, הונאתה או סחיטתה כביכול. מכל הטעמים הללו, לא הוכחה כל זיקה
2 בין הנתבע לבין חובותיה של התובעת, או היקפם, ודין הטענות להידחות.
3
- 4 140. יצוין עוד שבמהלך בירור התובענה פתחה התובעת בהליך פשיטת רגל, ומונה בין היתר נאמן לחובותיה,
5 בהליך שעודנו תלוי ועומד.
- 6
- 7 **דרישת הנתבע לקבל מהתובעת סכום בשיעור 30,000 ₪**
- 8 141. התובעת העלתה טענה חמורה כלפי הנתבע, לפיה סחט ממנה סך של 30,000 ₪. בתצהירה ציינה (ת/6(2))
9 התובעת ש"הנתבע סחט ממני 30,000 ₪ תוך איום עלי שאם לא אשלם לו אזי ינתק עמי כל קשר, וכל זאת
10 בזמן שגיליתי שחליתי במחלה קשה שבגינה הפכתי להיות תלויה בעזרת הזולת" (ר' גם תצהירה ת/6(1)).
11 לתצהירה צרפה התובעת את תמליל הקלטה המתארת לכאורה את "סחיטת הנתבע" (נס' ט"ז). אמה של
12 התובעת ציינה בתצהירה (סומן ת/4) ש"לאחר שהתובעת קבלה המחאה בסך 55,540 ₪ מחברת הביטוח
13 לאחר שחלתה, העברתי בעצמי ל[נתבע] סך של כ- 30,000 ₪ במזומן".
- 14
- 15 142. מעיון בתמליל ושמייעת ההקלטה, עולות אמנם אמירות בוטות מאד מצד הנתבע – "כל עוד אין לך כסף,
16 תוציאי 30 אלף ₪ לא פחות, אל תתקשרי אלי בסדר? ; אז שיהיה לך כסף [...] רק אז אני אדבר איתך.
17 בסדר [...]! אל תתקשרי אלי יותר אף פעם; אם את רוצה שאני אהיה איתך בקשר מתישהו, אני רוצה
18 תמורה הזאת כסף. רק ככה אני אהיה איתך בקשר. בתור ידיד כמובן".
- 19
- 20 143. הנתבע אינו מכחיש שהוא שנשמע בהקלטה ואינו מכחיש שאמר את הדברים, ולעדו נפנה להלן. אף על
21 פי כן, דוחה בית המשפט את טענת התובעת בהקשר זה. בטרם נפנה למשקלם של ההקלטה והתמליל
22 כראיה, בית המשפט משוכנע שהסכום שהנתבע "סחט" לא שולם לו והוא כלל לא עמד על תשלום זה
23 הלכה למעשה – גם אם נניח שבמעמד השיחה המתועדת התכוון לדבריו כלשונם.
- 24
- 25 144. כזכור, התובעת לא תיארה בתצהירה את מעמד תשלום כספי ה"סחיטה" לכאורה לידי הנתבע. אמה
26 הצהירה שהעבירה בעצמה לידי הנתבע 30,000 ₪ במזומן מכספי גמול ביטוח בשיעור 55,540 ₪ שהופקדו
27 לחשבונה של התובעת. בחקירתה העלתה אמה של התובעת גרסה שונה, לפיה שלמה לנתבע את כספי
28 ה"סחיטה" מכספה שלה: "ה-30,000 ₪ שלקחתי מכספים שלי ונתתי לו" וממשיכה:
29
- 30 ש. מתי הבאת לו את ה-30,000 ₪?
31 ת. כשהוא ביקש את זה. במקביל לשיחה שהייתה, הייתה שיחת איום.
32 ש. זה היה ב-2013?
33 ת. לא זוכרת.

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 ש. 2014 ?
- 2 ת. יכולה לפתוח את השיחה לראות .
- 3 ש. זה היה ב-2014 ? 2015 ?
- 4 ת. לא זוכרת, אוכל לפתוח את השיחה ולראות תאריך מדויק (תמ"ה', ע' 27, ש' 16 ; וגם ע' 30,
- 5 ש' 20).
- 6
- 7 145. אלה שהתובעת העלתה בחקירתה גרסה שונה לחלוטין. לפי גרסה זו אין זכר לתשלום דמי ביטוח :
- 8
- 9 ב"כ הנתבע : מאיפה לקחת את ה-30 שקל האלו?
- 10 התובעת : מאמא, מסכנה. לקחתי את זה מעצמי, לקחתי הלוואה מהבנק, לקחתי את זה,
- 11 ב"כ הנתבע : יש לך אישור על לקיחת הלוואה מהבנק? כמה הלוואה לקחת מהבנק?
- 12 התובעת : כמה הלוואות לא לקחתי, תגיד לאיזה בנק לא פניתי (תמ"ד', ע' 43, ש' 1).
- 13
- 14 146. בהמשך העלתה גרסה נוספת, שגם לה אין זכר בתצהירה, לפיה לא הועברו לידי הנתבע 30,000 ₪ בעקבות
- 15 שיחת האיום, מכיוון שהנתבע ציין בפניי התובעת שלא התכוון לדברים שאמר. לשיטתה של התובעת אותם
- 16 30,000 ₪ הם פרי טענתה בדיעבד, בדומה ליתר טענותיה, שלאחר האירוע המשיכה להעביר כספים לנתבע,
- 17 שהצטברו, בין היתר, לאותו סך בשיעור 30,000 ₪. לשיטתה של התובעת, בניגוד לעדות אמה, סכום נטען
- 18 זה לא עבר לנתבע כמקשה אחת, ותובעת עצמה ניתקה את הזיקה בין שיחת ה"סחיטה" לבין התשלומים
- 19 שבאו לאחריה. משום חשיבות הדברים, נביאם במלואם :
- 20
- 21 התובעת : אמרתי שהיתה העברה אחת ששומעים בהקלטה 1,000 שקל ואחרי זה שאמרתי
- 22 שאין לי מאיפה להביא את השאר אנחנו נפגשנו ואמרתי לו הנה אתה רוצה יש לי
- 23 פנקסים צ'קים, קח צ'קים אני אחלק לך את ה-30, זרקתי לו את הפנקס על הפנים
- 24 כי באמת זה כואב הלב שבן אדם בא ואומר לך אם לא תיתן 30 אני לא אהיה איתך, אז
- 25 הוא אמר לי 'נראה לך שהתכוונתי?' ואחרי יומיים שלוש עוד פעם הוא ביקש את
- 26 הכסף. כל פעם זה היה לו שני כובעים, אני לא רוצה את הכסף, אחרי כמה אני רוצה
- 27 את הכסף וזה מה שהיה, הבאתי בסוף את הכסף. אז זה היה ברבדים, זה היה
- 28 בחלקים. להגיד לך ש-30 הועברו directly לבנק שלו? לא, הוא לא רצה. הוא כל הזמן
- 29 טען שיש לו מינוסים ויש לו מס הכנסה על הפרק והוא לא רוצה שייכנס 30.
- 30 ב"כ הנתבע : ה-30 הועברו אליו ישירות אי פעם? במקשה אחת?
- 31 התובעת : לא, במקשה אחת לא, ברבדים כן (תמ"ד', ע' 43, ש' 17).
- 32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 ועוד. חרף חומרת טענות אלה לסחיטה מצד הנתבע, לכל הפחות בגרסתן המקורית, התובעת לכאורה לא
2 הגישה תלונה בהקשר זה. עיון בחקירת הנתבע, בהודעתו ובדו"ח העימות מעלה שסוגיה זו לא הועלתה על
3 ידי התובעת או בפני הנתבע – לכל הפחות בחומר המונח בפני בית המשפט.
4
- 5 148. על בסיס האמור, ואף אם נקבל את האמור והתמליל כראיה וככתבו וכלשונו, יש לדחות את טענת התובעת,
6 אשר גם לשיטתה, אותה שיחת "סחיטה" לא הניבה תשלום בסך 30,000 ₪ לידי הנתבע. התובעת הוסיפה
7 למנות העברות שביצעה לנתבע – העברות מושא ההליך בכללותו, שלא הוכחו – הגיעה לסך בשיעור 30,000
8 ₪ - שלא הוכח – וקשרה באופן מלאכותי בינו לבין אותה הקלטה ספציפית של הנתבע.
9
- 10 149. יתירה מכך, התובעת לא ידעה לציין מתי בדיוק נערכה השיחה ומתי הועברו הכספים. גם אמה לא. ציון
11 הזמן היחיד בענייננו הוא מועד הפקדת סכום בשיעור 55,540 ₪ לידי התובעת מחברת הביטוח. **בית**
12 **המשפט טרח ואיתר הפקדה זו ביום 15.8.13 כשיחסי הצדדים בעיצומם.** הדברים מתיישבים אם האמור
13 לעיל, שגם לשיטתה של התובעת, יחסי הצדדים נמשכו תקופה ארוכה לאחר אותה "סחיטה", לגביה מעולם
14 לא התלוננה, גם כשהגישה תלונה נגד הנתבע, ועל אף חומרת המעשים הנטענים.
15
- 16 **קבילות ההקלטה והתמליל**
- 17 150. נוכח התוצאה אליה הגיע בית המשפט, למותר להרחיב בהקשר זה. אין בידי בית המשפט לקבל את
18 ההקלטה כראיה או לייחס לה משקל.
19
- 20 151. ראשית, אשר למשקל ההקלטה, התובעת הודתה שהקליטה את כל שיחותיה עם הנתבע, ויש להניח
21 שמספרן עשרות רבות אם לא מאות ויותר (תמ"ב, ע' 66, ש' 40). העובדה שמתוך שלל החומר המוקלט
22 בחרה התובעת לצרף הקלטה זו שאינה מלמדת באופן חד משמעי על ביצוע תשלום, מחלישה את טענת
23 התובעת. תשובותיה אינן מניחות את הדעת: **"אם אתה רוצה שאני אוציא עוד הקלטות, אני מציעה לך,**
24 **לשקול, כי מרשך יהיה מואשם בהליך פלילי מאד חמור"** (ע' 68, ש' 6). חזקה על התובעת שאם היו בידיה
25 ראיות מוקלטות נוספות להוכחת התחייבות הנתבע או סחיטת כספים, היתה מבקשת לצרף לעיון בית
26 המשפט.
27
- 28 152. **שנית**, קשה לחלוק שההקלטה נטולת התחלה והיא אף נקטעת באחת. לא ניתן לדעת מה קדם לאמירות
29 התוקפניות מצד הנתבע ולא ניתן לקבוע ממצא באין בידיעת בית המשפט את הנסיבות בהן נאמרו הדברים,
30 ואף לא כיצד הסתיימה השיחה בין הצדדים - בשים לב לקביעה, שגם לשיטת התובעת, היא לא שילמה
31 30,000 ₪ במזומן לאחר ובעקבות דרישת הנתבע או בזיקה לה, או בסמוך לאחריה.
32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 **שלישית**, ובנוגע לקבילות ההקלטה, ויפיים הדברים גם לגבי תמליל ההקלטה שסומן יז', הטיפול בהקלטה
2 ובמכשיר/י ההקלטה היה רחוק מלהניח את הדעת ולקיים את דרישות הדין להגשת ראיה כגון זו. על תמליל
3 נס' טז' – שיחת ה"סחיטה", התובעת ציינה:
4
5 **ת: הקלטתי אותו בעזרת מכשיר הקלטה.**
6 **ש: איפה מכשיר ההקלטה שהקלטת?**
7 **ת: לא יודעת. בבית.**
8 **ש: איזה סוג של מכשיר הקלטה?**
9 **ת: לא זוכרת, קניתי את זה בחנות של מוצרי הקלטה.**
10 **ש: מתי קנית את זה?**
11 **ת: ממוזמן (תמ"ב', ע' 69, ש' 13).**
12
13 154. חיש מהר התובעת שינתה גרסתה וטענה ש"לא זוכרת, אמא שלי קנתה אותו לא אני [...]. אתה רצית אותו,
14 למה לא ביקשת? הייתי מביאה אותו, אולי זה בבית, זרוק אני צריכה לחפש" (ע' 70, ש' 14).
15
16 155. התובעת לא ידעה לספר על מכשיר ההקלטה, שספק אם ברשותה. היא לא צרפה תצהיר כדין לתמיכה
17 בשאלות מהותיות אלה; היא לא ידעה להצהיר על מועד עריכת ההקלטות (ע' 73, ש' 25); לחברת התמלול
18 לא צורף מכשיר ההקלטה כאמור כי אם רק קובץ שמע באמצעות הדוא"ל (ע' 73, ש' 41). מבלי להיכנס
19 לעובי הקורה, מעשים ומחדלים אלה אינם עולים בקנה אחד עם דרישות הדין להגשת ראיה מוקלטת
20 דיגיטלית או אחרת.
21
22 156. **לסיכום**, מכל הטעמים הללו, בית המשפט דוחה את טענת התובעת ל"סחיטה" מצד הנתבע. גם אם נקבל
23 את דברי הנתבע בתמליל ככתבם וכלשונם ומחוץ להקשרם ולנסיבות, אין חולק שלא פעל לממש את איומיו,
24 ויחסי הצדדים נמשכו עד לחודש מאי 2015 – **קצת פחות משנתיים לאחר מועד ההקלטה המשוער**. הנתבע
25 אף לא מימש את דרישתו לקבלת התשלום, שמבין הסתירות הרבות והגרסאות הרבות לעניין זה, לא הוכח
26 שהתבצע.
27
28 157. מבלי לגרוע מן האמור, בית המשפט מקבל בנסיבות העניין את גרסת הנתבע, לפיה אינו גאה בדבריו העולים
29 מההקלטה, שאינה משקפת את השיחה במלואה. הדברים נאמרו בעידנא דריתחה ורצונו היה להרחיק את
30 התובעת מפניו. הוא לא מימש את איומיו ולא עמד על קבלת הסכום עליו עמד בהקלטה:
31
32 **"אוקיי, אני אסביר לכם. השיחה הזו, הייתה מאד אמוציונלית וגם מבחינת תוכן, אפשר לשמוע,**
33 **שפעם אחת אני אומר שאני לא קיבלתי ממנה כלום, פעם שניה אני אומר אני כן סוג של רוצה, זה**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1 לא משנה, המטרה פה, עוד הפעם, אני מאד קשה לי כרגע להסביר את התמונה הכללית [...] אני,
2 עוד הפעם, אני, מה שכרגע נאמר זה מה שאמרתי, זה לא יפה, ואני התנצלתי בפניה, והיא יודעת
3 את זה, לא התכוונתי למה שאמרתי, והיא יודעת את זה מצויין. זה היה פשוט רגע של כעס, כי
4 באמת רציתי לעצור את זה. ואמרתי את הדברים האלה רק נטו בשביל להרחיק אותה" (תמ"ה', ע'
5 40, ש' 7).

6
7 158. בכל הנוגע לתמליל האחר (סומן נס' יז'), בית המשפט לא מצא ממש בתמליל זה, הסובל מאותם ליקויים
8 עליהם עמדנו לעיל. לא מצאתי בתוכנו משום ראיה בעלת משקל המלמדת על כך שהנתבע מודה שחייב
9 לתובעת כספים.

סיכום ביניים

10
11
12 159. התוצאה המתבקשת מהדיון הארוך אותו קיים בית המשפט בדבר טענות התובעת במישור המשפטי
13 והעובדתי, היא שלא עלה בידי התובעת להוכיח תביעתה. התובעת לא הניחה בסיס משפטי לחבותו של
14 הנתבע להשיב לידיה כספים אותם הוציאה במסגרת יחסי הצדדים; לא הוכח קיומו של הסכם בין הצדדים
15 לפיו הוצאות התובעת עבור הנתבע הן בגדר הלוואה או בנות-השבה בכלל או במקרה של פרידה בפרט; לא
16 הוכח שהנתבע במעשיו או מחדליו הפר ההסכם בין הצדדים שדינו השבה לידי התובעת ו/או תשלום
17 פיצויים בגין הפרת חוזה כביכול.

18
19 160. כמו כן, לא הוכח שההוצאות עבור הנתבע, הן פרי דרישה מצד האחרון או תנאי אותו העמיד בפני התובעת,
20 לשם קיום הקשר הזוגי. הגם שבית המשפט שוכנע שהתובעת אכן העבירה כספים לידי הנתבע, נשאה
21 בהוצאות עבורו ורכשה עבורו ועבור משפחתו מתנות – טענות שלא הוכחו – התובעת לא הוכיחה את
22 ההיקף הנטען של הכספים שהוציאה עבור הנתבע ואת מחויבותו להשבת הסכום. נוצר הרושם כי הכספים
23 הועברו מרצון התובעת ותוך ציפייה למערכת זוגית טובה ואולי גם נישואין.

24
25 161. המסקנה המתבקשת היא שעילת התביעה לא הוכחה במישור המשפטי.

על שיקולי הצדק וההגנות

26
27
28 162. אף על פי שבית המשפט האריך עד מאוד בפסק דינו זה ובחן את טענות התובעת לעומקן, ועל אף שאין
29 לגרוע מהכרעתו שעילת התביעה לא הוכחה, ולאחר ששמע את הצדדים ארוכות, בית המשפט סבור
30 שהכרעתו לא תהיה שלימה מבלי לעמוד על שיקולי צדק והגנות הבולטים מבין נסיבותיו הסבוכות של
31 מקרה זה.
32

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

163. בהביטו על נסיבות המקרה ממעוף הציפור, ניכר בעיני בית המשפט שאהבתה של התובעת לנתבע ורצונה בקרבתו, הפכו לחלק מכל החלטה, רצון או מחשבה שחלפו בראשה של התובעת. כפי שהעידה בפני בית המשפט, התובעת ראתה בנתבע את אהבת חייה, את בעלה ואבי ילדיה לעתיד והלכה כברת דרך ארוכה על מנת לזכות בליבו ובלב משפחתו. להלכה ולמעשה, זהו ההסבר המתקבל על הדעת נוכח מנהגה של התובעת לשאת בהוצאות רבות עבור הנתבע ומשפחתו, לדאוג לכל מחסורו ולנהוג בו כיד המלך. לשאלות בית המשפט השיבה – "לא רציתי לאבד אותו. בכל התמונה המעוותת פה, גם פסיכיאטרים, גם פסיכולוגים, אף אחד לא מבין למה אני מתנהגת ככה. לא היום, לא אתמול, גם אם תשאל אותי היום, יש לי הפרעה לגביו. קשה מאוד. ברור" (תמ"א', ע' 22, ש' 27).

9

10 **כב' הש' מירז: אז את רואה שזה לא הולך, אז למה את ממשיכה לתת?**
11 **ת: אמונה עיוורת (תמ"א', ע' 63, ש' 10; תמ"ב', ע' 65, ש' 37).**

12

164. בית המשפט מאמין שהתובעת חשה ששילמה מחיר יקר על יחסיה עם הנתבע, שהסתיימו בשברון לב מבחינתה. לכתחילה מזלה לא שפר עליה, והיא סובלת מליקויי בריאות, ובעיית משקל המעיבה על בטחונה העצמי ותחושת ערכה העצמי. כפי שנקבע, התובעת לא הוכיחה, ובית המשפט לא התרשם, שהנתבע העמיד דרישות למתנות או להעברת הכספים, הוא לא כפה על התובעת או הכריח אותה באופן כלשהו לנהוג כשנהגה. אך יחד עם זאת נהנה ממה שהרעיפה עליו התובעת. כשם שצוין במהלך פסק הדין, אפשר להתרשם עוד שלא היה בכוונת הנתבע להוליך את התובעת שולל בקשר לרגשותיו, ועל רקע זה ידעו הצדדים מחלוקות רבות. הנתבע הסתייג מפורשות מתיוג הצדדים כמאורסים ובית המשפט לא מצא יסוד אובייקטיבי לאמונת התובעת שהצדדים יחיו כבני זוג עד סוף הימים. גם לשיטתה של התובעת אמונה זו היתה "עיוורת", חרף חשדותיה שהנתבע אינו נאמן לה.

22

165. אמנם לא הוכחה עילה כלפי הנתבע בגינה יש לחייבו בהשבת כספים או לראותו כמפר התחייבות כלשהי. יחד עם זאת, בית המשפט משוכנע, שהנתבע נהנה מרוחב ליבה של התובעת. בית המשפט סבור עוד שהנתבע היה מודע לחולשתה של התובעת אליו, ואמנם לא ניצל נסיבות אלה בזדון, אך נהג באדישות ועצימת עיניים לעצמת תחושותיה של התובעת. גם הנתבע סבר שמן הדין היה להפיס את דעתה של התובעת בהשבת סכום כסף שישקף, גם אם באופן סמלי, את יחסי הכוחות הכלכליים על פיהם ניהלו הצדדים את חיי הזוגיות. הגם שתמיכה זו היתה הדדית כשם שנקבע, גם הנתבע יסכים שהתובעת היתה "נדיבה" הרבה יותר ונטתה "להרים את החשבון" יותר ממנו. נדגיש, התובעת עשתה כן מתוך אהבה ומתוך ציפיה לאהבתו, ולהנאת שני הצדדים גם יחד. אך הנתבע היה מודע לכך, והוסיף לנהוג בעצימת עיניים לאורך זמן; גם הנתבע חש, כשם שחשה אמו, שבמישור המוסרי, מן הראוי להשיב לתובעת סכום כלשהו שישקף ויכיר בנדיבות ממנה נהנה הנתבע תקופה ארוכה. השבת סך של 7,000 ₪ לתובעת על ידי אמו של הנתבע, מצביעה על החוב המוסרי שקבלה על עצמה, ובית המשפט סבור שיש לייחס חוב מוסרי זה גם לנתבע.

34

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1
- 2 166. בהקשר זה אפשר להפנות לדברי הנתבע במשטרה, שם ציין שפנה לבא-כוחו על מנת לבוא בדין ודברים עם
- 3 התובעת ובא-כוחה, לשם סיום המחלוקת. ודוק. בית המשפט דחה את טענת התובעת לפיה יש לראות
- 4 בדברי הנתבע בחקירתו משום ראיה לחבותו ו/או להתחייבותו כלפיה. ויחד עם זאת דבריו משקפים נאמנה
- 5 הלך רוח ותפיסה של הנתבע, לפיה יש להביא את הפרשה לכדי סיום, בתשלום כלשהו לידי התובעת. יתירה
- 6 מכך, גם במהלך בירור תובענה זו, העלה בית המשפט הצעות לפשרה ברוח זו, והנתבע לא התנגד להן.
- 7
- 8 167. מנגד, גם הנתבע יצא מיחסים אלה בין הצדדים בשן ועין. בית המשפט לומד מהנסיבות, מבלי לקבוע ממצא
- 9 לעניין זה, שהתובעת לא ראתה את פרידת הצדדים בעין יפה, ולמעשה לא קיבלה את רצונו של הנתבע
- 10 לסיים עמה את היחסים. מבלי לקבוע ממצא לעניין זה, הנתבע מצא עצמו במעצר בשדה התעופה באילת,
- 11 כשהוא עם בני משפחתו, בעקבות התראה אנונימית שהנתבע אדם מסוכן ושוחר רע. התובעת בהחלט קשרה
- 12 עצמה לאירוע בתשובתיה – **"אני אמרתי שאני אולי, יכול להיות שמי שדיווח זה היה א' ו- ד'. כי הם**
- 13 **שונאים אותי"** (ע' 74, ש' 11). בית המשפט התרשם שלתובעת היה קשר לפיטוריו של הנתבע בעבודתו
- 14 בעיריית חיפה – משרה אותה סייעה לו לקבל באמצעות הקשרים של אמה. לדבריה **"הכנסנו אותו לעבוד**
- 15 **[...] לאמא שלי יש קשרים כי היא עבדה שם. ברור. היא עבדה שם 40 שנה, מה אתה רוצה? שלא יהיה**
- 16 **לה? (תמ"א, ע' 67, ש' 28).** עוד נחשף בית המשפט לנסיבות העימות בקריות. מקרה זה נדון בחקירת
- 17 משטרה ובתיק צו ההגנה, ואין להרחיב או להוסיף ממצאים בהקשר זה. ויחד עם זאת תיארה התובעת
- 18 כיצד **"סיפרו לי, חבר שראה אותו שם",** ולאחר מכן **"אמרו לי עוד פעם הוא נמצא, בעוד בית קפה. הלכתי**
- 19 **עם אמא שלי, לבית קפה",** בעוד הסתבר שהתובעת שכרה שירותי חוקר שיעקב אחר הנתבע (שם, ע' 70-
- 20 69), כשהתובעת אינה מוכנה לקבל שהנתבע מבלה עם אחרת לכאורה. בית המשפט שוכנע שהנתבע לא פנה
- 21 למשטרת ישראל ולקבלת צו הגנה משום גחמה. ברקע מצויות עוד טענות ותלונות אותן העלה במשטרה,
- 22 על עיקוב מצד התובעת, ושריטת רכבו.
- 23
- 24 168. ועוד, זה המקום לעמוד על המנהג אותו אמצה התובעת לאחר פרידת הצדדים, לפנות אל הנתבע במסרונים,
- 25 באופן יום-יומי. התובעת הודתה ששלחה מסרונים לנתבע תקופה ארוכה לאחר הגשת תביעה זו, ולדבריה,
- 26 **"הפסקתי בפברואר 2018"** (תמ"א, ע' 72, ש' 13). העתק מהודעות אלה צורף על ידי הנתבע (נס' ז'-ח'
- 27 לתצהיר הנתבע, ונס' ג'-ד' לתצהיר משלים). מדובר בעשרות ומאות מסרונים, יום-יומיים כמעט, שלא
- 28 יכולים להוות אלא הטרדה בוטה של הנתבע. בחלק קטן מהודעות אלה התובעת מיאנה להודות, הואיל
- 29 ולכאורה אינן ממספר הטלפון שלה, אך בית המשפט אינו מקבל הכחשת התובעת, כל שכן נוכח תשובותיה
- 30 אותן מצא בית המשפט מיתממות ומתחכמות בהקשר זה – **"אני אין לי את הטלפון החדש"** (תמ"ב, ע' 29
- 31 40); **"אולי זה החברים שלו, אולי הוא שולח לעצמו"** (שם, ע' 30, ש' 5); **"אולי מישהו משחק איתו,**
- 32 **אולי הוא כותב לעצמו את ההודעות האלה, ורוצה להעליל עלי פה בבית המשפט"** (שם, ע' 32, ש' 8).
- 33

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

- 1 המסרונים פותחים צוהר להלך מחשבתה של התובעת, והן למנת חלקו של הנתבע. בהודעותיה התובעת
2 מפצירה בנתבע להיפגש עמה; **מתחייבת למשוך את ההליך דן לו רק הנתבע ייפגש עמה**; מבטאת אל
3 הנתבע אהבה עזה, ומנגד שנאה עזה, לא בוחלת באיומים על הנתבע ומנגד באיחולי הטוב, בדברי בלע ומנגד
4 בקשירת כתרים לראשו. התובעת שלחה מסרים אלה אל הנתבע ברציפות עד לחודש דצמבר 2018! –
5 כשנתיים וחצי לאחר הגשת התביעה דן. **נסתפק ונאמר אפוא, שגם הנתבע אכל מרורים רבים מידי**
6 **התובעת.**
- 7
- 8 170. בית המשפט סבור אפוא ששיקולי הצדק וההגיונות המקיפים את הצדדים בנסיבות העניין, יצדיקו תשלום
9 חד פעמי מתון מצד הנתבע לידי התובעת, מטעמים של הגיונות וצדק, פרי איזון בין הצדדים על פי המרכיבים
10 והנסיבות עליהן עמדנו להלן. לא נעלם מעיני שלא נתבע בעניינינו סעד מטעמי צדק, בעוד התובעת לא
11 הוכיחה עילתה. יחד זאת בית המשפט רואה עצמו מוסמך להעניק סעד כאמור מתוקף הוראות **סעיף 8(א)**
12 **לחוק בית המשפט לענייני משפחה, תשנ"ה-1995**. בתי המשפט הכירו בסעיף זה כמקור ל"שינוי חזית"
13 ומתן סעד שלא נתבע בכתב התביעה, וזאת בהתקיים שלושה תנאים מצטברים:
14 **"(א) הסעד נובע ישירות מן הסעד העיקרי אשר נתבקש בכתב התביעה; (ב) הצדק או הצורך מחייבים את**
15 **מתן הסעד על אף שלא התבקש; (ג) כל העובדות הדרושות להענקת הסעד בוררו, ובפני בית המשפט הונחו**
16 **כל הראיות המאפשרות ליתן לו הכרעה לגבי הסעד הנוסף"** (רמ"ש (חי') 64208-12-16 י.ז.נ' ס.ש, "נבו",
17 מיום 16.4.17; ור' גם עמ"ש (חי') 64867-06-20 פלונית נ' אלמוני, "נבו", מיום 11.5.21). בית המשפט
18 מוצא שמבחינים אלה מתקיימים בעניינינו בנסיבות העניין. סעד מן הצדק נובע בעניינינו ישירות מהסעד
19 הנתבע על פי דין, אשר מרכיביו לא הוכחו. אך המרכיבים שכן הוכחו מצדיקים תשלום מתון כאמור, מטעמי
20 צדק. כמו כן, סעד מן הצדק בעניינינו נפסק על בסיס ראיות אותן שאב בית המשפט מטענות הצדדים.
21
- 22 171. בית המשפט יפנה עוד בהקשר זה לתקנה 1 לתקנות בית המשפט לענייני משפחה, תשפ"א-2020,
23 המסמיכה בית משפט זה **"לסטות מהוראות סדר הדין האזרחי ולנהוג בדרך הנראית לו הטובה ביותר**
24 **לעשיית משפט צדק לפי סעיף 8 לחוק"**.
- 25
- 26 **קביעת שיעור הפיצוי**
- 27 172. בחקירתו במשטרה (נ/18), טען הנתבע את שטען בהליך זה, והעריך שעליו להשיב לתובעת 25,000 ₪, ושפנה
28 לעורך דין על מנת להסדיר את התשלום בהסכם מול התובעת. בהעדר ראייה אחרת והואיל וטענות התובעת
29 לא הוכחו, סבור בית המשפט שיש לראות בסכום זה **תקרה** לסכום הפיצוי המתון. לעומת זאת יש להתחשב
30 ולקחת בחשבון את המחיר הנפשי ששילם הנתבע בעקבות התנהגות התובעת כמפורט לעיל. על בסיס
31 אמירה זו, ותוך שבית המשפט לקח בחשבון את כל האמור לעיל וביקש לאזנו באופן הראוי ביותר, **ועל אף**
32 **שהתובעת לא הוכיחה תביעתה ועילתה נגד הנתבע, ומטעמי צדק והגיונות, ישלם הנתבע לתובעת סך של**
33 **20,000 ₪ (כולל מע"מ).**

בית משפט לענייני משפחה בחיפה

תמ"ש 8159-05-16 פלונית נ' פלוני - כספית

1

2

השבת חפצים

3

173. התובעת עמדה באופן רפה על חפצים שמסרה לנתבע ועל השבתם - תליון זהב, ספרי קודש "ועוד" (ת/6(1)).

4

התובעת לא עמדה במהלך בירור התובענה על החפצים שלטענתה מסרה לנתבע, והנתבע לא נשאל על כך

5

בחקירתו. אף לא הוצגה כל ראיה בהקשר זה. לפיכך דין ראש תביעה זו להידחות.

6

7

סוף דבר

8

174. על בסיס כל האמור וצוין נקבע כדלקמן:

9

א. התביעה מתקבלת מהטעמים הנקובים בסעיפים 162 – 172 דלעיל, ואני מחייבת את הנתבע לשלם

10

לידי התובעת סך של 20,000 ₪ מטעמים של הגינות וצדק. הסכום ישולם תוך 30 יום מהיום ולא- ישא

11

הסכום הפרשי הצמדה וריבית כחוק עד לתשלום בפועל.

12

ב. נוכח התוצאה אליה הגיע בית המשפט, כל צד יישא בהוצאותיו.

13

14

המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים ותסגור את התיק.

15

16

מותר לפרסום תוך השמטת פרטים מזהים.

17

18

19

ניתן היום, י' אב תשפ"א, 19 יולי 2021, בהעדר הצדדים.

20

21

אלה מירז, סגנית נשיא

22

23

24

25

26

27